

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 4T/6/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9518100034
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Králik
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2018:9518100034.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Králika a členov senátu JUDr. Oldřicha Kozlíka a JUDr. Petra Pulmana LL.M., v trestnej veci proti H. F., obžalovanému pre pokračovací obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f) Trestného zákona, v prvom bode obžaloby v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona a v druhom bode obžaloby v spolupáchateľstve podľa § 20 a v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 17. septembra 2018 takto

rozhodol:

obžalovaný H. F., nar. XX.XX.XXXX v S. - B. v Českej republike, trvalým bydliskom mesto B., t.č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica od 27.09.2017,

sa uznáva za vinného, že

od presne nezistenej doby až do novembra 2010 v Novej Bani, okres Žarnovica, navrhol K. A., aby za finančnú odmenu, ktorá mala byť tvorená podielom z majetku ukoristeného poškodenej, spoločne prepadli a usmrtili poškodenú V. B., nar. 06.09.1954, pričom K.a A.a pri viacerých stretnutiach oboznámil s miestom plánovaného prepadu poškodenej, ukázal mu pripravené kukly, pištoľ, vápno na posypanie tela poškodenej, ako aj trasu po ktorej sa bežne presúvala domov, detailne mu popísal, ako mieni skutok spáchať, a to tak, že poškodenú omráčia, vtiahnu do domu, v ktorom ju obžalovaný neupresneným spôsobom usmrtil a z jej bytu si prisvoja peniaze od spoločnosti Provident Financial, s.r.o. ako aj predpokladanú hotovosť vo výške 20.000 až 30.000 Eur a osobné šperky, telo poškodenej mienil obžalovaný odviezť na vopred pripravené neupresnené miesto s vykopanou jamou, do ktorej telo vložia, pričom v momente, keď sa K. A. dozvedel, že poškodenú mieni obžalovaný aj usmrtiť, odmietol s ním v tomto smere spolupracovať, obžalovaný potom sám zrealizoval zámer usmrtiť poškodenú V. B. a tak sa zmocniť peňazí pochádzajúcich zo spoločnosti Provident Financial, s.r.o., ako aj finančných prostriedkov poškodenej pochádzajúcich z predaja rodinného domu a osobných šperkov, o ktorých predpokladal, že sa v byte nachádzajú, dňa 28. marca 2011 v čase po 22.00 h poškodenú telefonicky vylákal na nezistené miesto, kde ju nezisteným spôsobom usmrtil, za použitia vonkajšieho mechanického násillia jej sečným nástrojom odčlenil hlavu od krku, poškodil tvárovú časť lebky a spôsobil trieštivé zlomeniny dlhých kostí a oblomenie koncových častí rúk a nôh, čím sledoval zámer sťažiť až úplne znemožniť identifikáciu poškodenej v prípade nájdenia jej tela a vyšetrovania okolností smrti, prostredníctvom kľúčov poškodenej vnikol do jej bytu číslo 65 nachádzajúceho sa na druhom poschodí bytového domu súpisné číslo 1149, orientačné číslo 9, na ulici Nábřežnej v Novej Bani, okres Žarnovica, z ktorého odcudzil peňažnú hotovosť vo výške najmenej 1.600 Eur, pričom časť kostrových ostatkov poškodenej bola nájdená dňa 11. júla 2016 v katastri Novej Bane, v rekreačnej oblasti Tajch, pri starom oplotení bývalých ovocných sádov náhodným okoloidúcim A. L.,

t e d a

iného úmyselne usmrtil s vopred uváženou pohnútkou a spáchal uvedený čin v úmysle získať majetkový prospech,
neoprávnene vnikol do obydlia iného,

t ý m s p á c h a l

obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f) Trestného zákona, prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 144 ods. 2, s poukazom na § 37 písm. h), písm. m), s použitím § 38 ods. 2, ods. 8, § 42 ods. 1, § 47 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody na d o ž i v o t i e .

Podľa § 48 ods. 3 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona z právoplatného rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 6T/132/2011-452 vyhláseného dňa 26.06.2012 z r u š u j e výrok o súhrnnom treste odňatia slobody vo výmere tri roky a šesť mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, z právoplatného rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/18/2010 vyhláseného dňa 07.09.2011 z r u š u j e výrok o súhrnnom treste odňatia slobody vo výmere jeden rok a štyri mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu tri roky, z právoplatného rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/56/2011 vyhláseného dňa 03.08.2011 z r u š u j e výrok o treste odňatia slobody vo výmere jeden rok a štyri mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu dva roky. Zrušuje aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona z právoplatného rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 1T/37/2013-316 vyhláseného dňa 11.09.2013 z r u š u j e výrok o súhrnnom treste odňatia slobody vo výmere pätnásť mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, z právoplatného rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T/242/2012 vyhláseného dňa 27.03.2013 z r u š u j e výrok o treste odňatia slobody vo výmere osem mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zrušuje aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona z právoplatného rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 2T/202/2007-715 vyhláseného dňa 05.11.2014 z r u š u j e výrok o treste odňatia slobody vo výmere šesťnásť mesiacov a osemnásť dní so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zrušuje aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku je od 13.02.2018 pod sp. zn. BB-4T/6/2018 vedená trestná vec proti H. F., obžalovanému pre pokračovací obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f) Trestného zákona, v prvom bode obžaloby v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona a v druhom bode obžaloby v spolupáchateľstve podľa § 20 a v jednočinnom súbahu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona. V tejto veci bola obžaloba podaná prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR v Bratislave dňa 13.02.2018 č.k. VII/1 Gv 50/16/1000-143.

Na hlavných pojednávaniach, ktoré sa vykonali v termínoch 19.04.2018, 04.06.2018, 05.06.2018, 11.06.2018, 13.07.2018 a 17.09.2018 súd vykonal v merite veci rozsiahle dokazovanie, a síce vypočutím obžalovaného, vykonaním výsluchov 14 svedkov, výsluchom 2 znalcov, prečítaním 5 znaleckých

posudkov, prečítaním 7 svedeckých výpovedí a prečítaním listinných dôkazov zažurnalizovaných v trestnom spise a zistil nasledovný skutkový stav.

Obžalovaný H. F. od presne nezistenej doby až do novembra 2010 v Novej Bani, okres Žarnovica, navrhol K. A., aby za finančnú odmenu, ktorá mala byť tvorená podielom z majetku ukoristeného poškodenej, spoločne prepadli a usmrtili poškodenú V. B., nar. 06.09.1954, pričom K. A. pri viacerých stretnutiach oboznámil s miestom plánovaného prepadu poškodenej, ukázal mu pripravené kukly, pištoľ, vápno na posypanie tela poškodenej, ako aj trasu po ktorej sa bežne presúvala domov, detailne mu popísal, ako mieni skutok spáchať, a to tak, že poškodenú omráčia, vtiahnu do domu, v ktorom ju obžalovaný neupresneným spôsobom usmrť a z jej bytu si prisvoja peniaze od spoločnosti Provident Financial, s.r.o. ako aj predpokladanú hotovosť vo výške 20.000 až 30.000 Eur a osobné šperky, telo poškodenej mienil obžalovaný odviezť na vopred pripravené neupresnené miesto s vykopanou jamou, do ktorej telo vložia, pričom v momente, keď sa K. A. dozvedel, že poškodenú mieni obžalovaný aj usmrť, odmietol s ním v tomto smere spolupracovať.

Obžalovaný H. F. potom sám zrealizoval zámer usmrť poškodenú V. B. a tak sa zmocniť peňazí pochádzajúcich zo spoločnosti Provident Financial, s.r.o., ako aj finančných prostriedkov poškodenej pochádzajúcich z predaja rodinného domu a osobných šperkov, o ktorých predpokladal, že sa v byte nachádzajú, dňa 28. marca 2011 v čase po 22.00 h poškodenú telefonicky vylákal na nezistené miesto, kde ju nezisteným spôsobom usmrtil, za použitia vonkajšieho mechanického násillia jej sečným nástrojom odčlenil hlavu od krku, poškodil tvárovú časť lebky a spôsobil trieštivé zlomeniny dlhých kostí a oblomenie koncových častí rúk a nôh, čím sledoval zámer sťažiť až úplne znemožniť identifikáciu poškodenej v prípade nájdenia jej tela a vyšetrovania okolnosti smrti, prostredníctvom kľúčov poškodenej vnikol do jej bytu číslo 65 nachádzajúceho sa na druhom poschodí bytového domu súpisné číslo 1149, orientačné číslo 9, na ulici Nábřežnej v Novej Bani, okres Žarnovica, z ktorého od cudzil peňažnú hotovosť vo výške najmenej 1.600 Eur, pričom časť kostrových ostatkov poškodenej bola nájdená dňa 11. júla 2016 v katastri Novej Bane, v rekreačnej oblasti Tajch, pri starom oplotení bývalých ovocných sádov náhodným okoloidúcim A. L..

Obžalovaný H. F. na hlavnom pojednávaní dňa 19.04.2018 (zv. 8 č.l. 2326) podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný. V priebehu výsluchu pred súdom (zv. 8 č.l. 2326-2330) uviedol v podstate rovnaké skutočnosti, o ktorých vypovedal pred vyšetrovateľom dňa 24.10.2017 (zv. 7 č.l. 1960-1977). Skutok nespáchal a všetko, čo na neho hovorí K. A. nie je pravda a tvrdí to len preto, aby sa mohol cez neho vyvinúť z inej trestnej činnosti a inšpiráciu mu na to dal vyšetrovateľ v Nitre. Na nič také ho nenahováral, to zn. usmrtenie V. B. a prisvojenie si jej peňazí. Volkswagen Golf, o ktorom A. hovorí, že v ňom videl vápno, obžalovaný kúpil až pol roka po zmiznutí B.. Pokiaľ vozil v aute nejaký stavebný materiál, tak to preto, lebo sa zaoberal murárskou a maliarskou prácou. Vozil vápenné omietky nie vápno a murárske náradie a mal tam aj náradie na výkopové práce ako krompáč a lopatu, čo si svedkovia zle vysvetlili. K nájdeným veciam v jeho vozidle Audi z júla 2011, kedy bolo vozidlo políciou prehľadané a boli v ňom nájdené kukly na zakrytie tváre, plynová pištoľ, rukavice, prípravok Sidol a iné čistiace prostriedky obžalovaný uviedol, že všetky boli jeho a používal ich pri maľovaní a boli mu aj vrátené. Kukly používal pri jazdení na motokárach a plynovú pištoľ mal na svojej chate na Rekreačnej ceste. Tvrdenie K. A., že ho mal v prítomnosti jeho manželky G. A.ovej nahovárať na lúpežnú vraždu V. B. sa nezakladá na pravde, pretože vtedy rozprával o úplne niečom inom. A. nikdy nerozprával ani o tom, že nejaká žena nosí u seba veľa peňazí a ešte aj že predala dom.

Konkrétne k osobe svedka E. P. dokazoval, že tento klamal vyšetrovateľovi v tom, že V. B. nepozná, pričom keď na neho obžalovaný v roku 2013 podal trestné oznámenie na Okresnej prokuratúre v Žiari nad Hronom mal vedieť, že ide o V. B.. Svedok nevypovedal pravdu ani v tom, keď tvrdil, že obžalovaný ho mal nahovárať na krivú výpoveď pred Okresným súdom Nitra, aby mu pomohol. Svedok E. P. je podľa obžalovaného klamár. Kvôli leasingu motorového vozidla Alfa Romeo ho mal svedok E. P. nahovárať, aby sa zbavili svedka U. L.. E. P. bol potom veľmi prekvapený, keď L. videl na hlavnom pojednávaní Okresného súdu v Nitre, lebo si myslel, že obžalovaný ho odstránil.

Obžalovaný ďalej uviedol, že posledným človekom, s ktorým bola poškodená za života, bol E. P.. V tejto súvislosti obžalovaný uviedol, že videl, ako poškodená dňa 28.03.2011 v čase po 22.00 h nasadla do vozidla, v ktorom sedel E. P., pričom vozidlo nešoféroval on, ale niekto iný, ktorého obžalovaný identifikovať nevedel. P. sedel na prednom sedadle spolujazdca a poškodená si sadla na sedadlo za P.. Potom sa začalo šíriť, že poškodená je odvtedy nezvestná. Obžalovaný nevidel, z ktorého vchodu vystúpila poškodená. Tieto skutočnosti obžalovaný uviedol z dôvodu, že E. P. ho požiadal, aby mu zabezpečil do firmy účtovníčku a v tej súvislosti si obžalovaný spomenul na V. B..

V ten večer obžalovaný poškodenej telefonoval a informoval ju o tom, že E. P. sa chce s ňou stretnúť vo veci účtovníctva a nejakých pôžičiek. Keďže poškodená súhlasila, on sa vybral svojim autom zn. Audi, syn H., ktorý však nevie rozprávať, cestoval s ním. E. P. so svojim vodičom na inom aute išli za nimi na sídlisko, kde poškodená bývala. Obžalovaný, keďže nevedel, v ktorom vchode poškodená býva, opätovne jej telefonoval, čo je hovor po 22.00 h, kedy mu oznámila, že ide k nim dole. Videl ju, ako kráča k nim, zoznámil ju s E. P. a tým to pre neho skončilo. Videl, ako si obaja sadli do vozidla, v ktorom sa viezol E. P.. Obžalovaný je presvedčený, že E. P. so svojim vodičom mali v ten večer naplánovanú nejakú špinavosť.

K utajenému svedkovi č. 1 uviedol, že je to nedôveryhodný svedok, ktorý klame a jeho výpoveď pred vyšetrovateľom je zmätočná. To, čo vypovedal tento svedok sa nezhoduje s realitou, lebo si pletie veci, lebo hovoril o zabití nejakého muža, či ženy a znásilnení.

Obžalovaný sa vyjadroval aj k jednotlivým telefonátom medzi ním a poškodenej v počte 60 telefónnych hovorov. Vysvetlil to tak, že je to pravda a že tento počet sa navýšil tým, že sama poškodená ho požiadala, aby jej pomáhal pri sprostredkovaní úverov. Predmetom týchto telefonických hovorov teda nebola len úverová zmluva na jeho syna H., ale aj úverové zmluvy jeho rôznych známych, ktorých jej dohadzoval. Na otázku, že od posledného telefonického hovoru obžalovaného poškodenej zo dňa 28.03.2011 v čase o 22.02 h už nebol zaznamenaný žiadny ďalší pokus zo strany obžalovaného o vzájomnú komunikáciu s V. B. obžalovaný uviedol, že určite sa jej pokúšal zavolať, ale z iného čísla, lebo v tom čase mal sedem mobilných telefónov, ale nevedel sa vyjadriť, či všetky boli registrované na jeho meno. Keď jej vtedy telefonoval, tak mu to robilo halali, jednoducho sa jej už potom nedovolal. Na hlavnom pojednávaní dňa 17.09.2018 však po prečítaní údajov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke z vyšetrovacieho spisu OR PZ Zvolen, ČVS: ORP-255/OKV-ZV-2011 (zv. 5 č.l. 1352-1353, 1468, 1471-1478) sa k tomuto dôkazu obžalovaný vyjadril ináč, a to tak, že potom už nemal dôvod volať poškodenej, keď vlastne P. vybavil to, čo chcel.

Po Novej Bani sa šírili fámy, že poškodená niekde ušla aj s peniazmi, lebo niekoho oklamala. Keďže mal vedomosť, že E. P. je podvodník, tak tomu aj uveril a z jeho strany bolo hlúpe sa opýtať, čo to porobili. Až 16.06.2011, keď bol zaistený v inej trestnej veci sa z príkazu na domovú prehliadku dozvedel, čo sa stalo. Potom po prepustení z väzby 27.10.2011 bol za E. P., s ktorým sa stretol na čerpacej stanici v Lipníku. Vytýkal mu, že bol vo väzbe kvôli jeho kokotine a opýtal sa ho na V. B.. P. ho zobral bokom, aby ich nevideli pracovníci čerpacej stanice a prstom naznačil kríž, z čoho obžalovaný usúdil, že sa to týka V. B. a že jej niečo spravili. To bol potom dôvod, prečo v roku 2013 podal na E. P. trestné oznámenie. K vedomosti o zmiznutí poškodenej V. B. sa vyjadril tak, že sa to dozvedel od suseda C. D.. Ten mu povedal, že v Novej Bani je šou, lebo hľadajú poškodenú. Niekedy v tom čase sa ho na zmiznutie poškodenej pýtal aj priateľ I. J..

K okolnostiam, kedy spoznal poškodenú sa obžalovaný vyjadril tak, že v roku 2010 pomáhal X. F. na stavbách a ten o poškodenej hovoril ako o svojej tete, že mu robí vo firme účtovníctvo. O poškodenej sa dozvedel aj v tej súvislosti, že ľuďom vybavoval potvrdenia od živnostníkov, aby si mohli vziať úvery, ktoré potom riešil cez V. B.. O tom, že poškodená predala svoj rodinný dom sa dozvedel až po jej zmiznutí. V tom rodinnom dome na Brehoch bol len raz a to s X. Y., ktorému pomáhal poškodenú vysťahovať.

Na otázky prokurátora obžalovaný uviedol aj svoj vzťah k ženám v rozhodnom období konca roka 2010 až na jar 2011 tak, že je v ženách zabehnutý a správal sa k nim slušne. K tvrdeniu jeho priateľky C. L., že jej dal dve facky v krčme uviedol, že ... „je to štetka, ktorá strieda chlapov ako nohavičky a keď je ožratá má sa správať slušne a nie tárať sprostosti“. Tie facky jej dal. Zároveň dodal, že keby bol zlý k ženám, tak by za ním nechodilo 10 až 15 žien na sexuálne radovánky. On manželstvá nerozbíjal, ale keď ženy chceli, tak im vyhovel. Vôbec nie je despoták, ktorý nenávidí ženy. Žil z peňazí, ktoré si zarobil, lebo pracoval na brigádach, prestavbách chatiek, síce na čierne, „ale vždy lepšie ako kraďnúť“.

Obžalovaný sa tiež vyjadril k tomu, že nevie v akej lokalite bolo telo poškodenej nájdené, ale do lokality Tajch chodil na hríby, alebo sa kúpať a športovať.

Obžalovaný H. F. sa vyjadril aj ku skutočnosti, že vo svojom vozidle viezol poškodenú V. B. iba dvakrát. Prvýkrát to bolo vtedy, keď s ňou vybavoval úver pre syna H. a druhýkrát vtedy, keď ju viezol k otcovi I. J. na vybavenie úveru. V oboch prípadoch ju viezol vo vozidle Audi A4 striebornej farby.

Záverom výsluchu pred súdom sa obžalovaný vyjadril, na akých vozidlách v rozhodnom období jazdil, keď uviedol, že jazdil na vozidle Audi A4 striebornej metalízy, ktorú kúpil v auguste 2010 v Ilave. Dovtedy jazdil na vozidle Škoda Favorit zelenej farby. Vozidlo Volkswagen Golf červenej farby kúpil až po 28.10.2011, keď bol prepustený z väzby, a síce začiatkom novembra 2011. Vozidlo značky Audi kombi modrej farby nikdy nemal.

Pre úplnosť treba uviesť, že v prípravnom konaní vykonal vyšetrovateľ konfrontácie obžalovaného H. F. so svedkami K. A. zo dňa 20.11.2017 (zv. 7 č.l. 1978-1983), so svedkyňou G. A.ovou zo dňa 20.11.2017

(zv. 7 č.l. 1984-1987) a svedkom E. P. zo dňa 22.11.2017 (zv. 7 č.l. 1988-1991). Sumárne treba povedať, že v priebehu nich obžalovaný ako aj svedkovia zopakovali svoje tvrdenia v predchádzajúcich výsluchoch.

Svedok K. A. na hlavnom pojednávaní dňa 04.06.2018 (zv. 9 č.l. 2435-2440), v podstatných skutočnostiach v zhode s výpoveďami z prípravného konania zo dňa 14.04.2016 (zv. 1 č.l. 89-96) a zo dňa 04.01.2017 (zv. 1 č.l. 97-102) v spontánnej časti dokazoval, že s obžalovaným boli dobrí kamaráti. Poznali sa od roku 2008. Vzájomne sa navštevovali. Poznal aj dvoch jeho synov a priateľku obžalovaného C. L.. Určite nemá záujem ho krivo obviňovať. V súčasnosti nie je s obžalovaným v žiadnom vzťahu.

Keď mu obžalovaný hovoril o tej žene z Providentu, tak spolu s obžalovaným čakali vo vozidle v Novej Bani pri Jednote, vtedy bolo asi 19.00 h. Obžalovaný mu vtedy hovoril, že by tú ženu okradli, potom z toho mala byť lúpež. Asi o týždeň na to mu obžalovaný povedal, že ju aj zabijú. K osobe poškodenej sa svedok vyjadril tak, že vtedy nevedel jej meno, hoci aj k nim chodila vyberať splátky z Providentu, ale vždy ju vyplácala manželka. Obžalovaný vedel, že tá žena chodí vyberať splátky. Svedok sa nevedel vyjadríť, či mal obžalovaný s poškodenou aj osobný vzťah, ale vedel o tom, že F. mal jej telefónne číslo. Poškodená bola vysoká 160 až 170 cm a svedok ju videl iba v ten večer, keď ju pozorovali z auta. Vtedy bola tma. To miesto, odkiaľ poškodenú sledovali bolo na Brehoch pri Jednote, kde je parkovisko na ktorom stáli, tá žena prešla po druhej strane cesty a on ju videl na 10 až 15 metrov, ale bola tma.

K majetkovým pomerom obžalovaného svedok uviedol, že on mal vždy peniaze. Raz s ním bol zakladať zlato v záložni v Leviciach, a to prstene, zlaté retiazky, náušnice, za čo vtedy obžalovaný obdržal 800 až 900 Eur. Z toho mu dal 100 Eur. Predtým sa ho opýtal, či vie predať zlato a keď súhlasil, tak ho obžalovaný išiel vykopať. Obžalovaný jazdil na vozidle Audi, potom mal aj druhé auto. Spolu s ním bol vo Zvolene, na súde v Nitre a aj v Nemecku. V tom čase spolu veľmi dobre vychádzali.

Svedok sa vyjadril aj k predmetom, ktoré by mali súvisieť s usmrtením poškodenej V. B. keď uviedol, že obžalovaný mu ukázal pištoľ devinu, ktorú vytiahol spod sedačky v aute. Vie však, že na ten účel v kufrí vozidla vozil aj vápno. Iné veci mu neukazoval, ale mu popísal, ako by sa to usmrtenie malo zrealizovať. Obžalovaný mu v tej súvislosti povedal, že poškodenú iba počkajú pred barákom keď pôjde, dajú si kukly, obžalovaný že ju vtisne do domu, potom ju omráči. Svedok by mu iba pomohol prehľadať dom a nájsť peniaze, zlato a podobne. Potom ju obžalovaný chcel odniesť do auta kufru a ísť zakopať. Svedok mu na to povedal, že takéto veci nikdy nerobil a že do toho s ním nepôjde. Vtedy sa ho opýtal, či žartuje alebo je šibnutý a obžalovaný sa len smial. Potom následne sa dozvedel o zmiznutí tej ženy, ktorá robila v Providente, ale obžalovaného v tom čase nevidel. Stretol sa s ním asi dva mesiace po hlásení v televízii a povedal mu, že tá žena je nezvestná, pričom obžalovaný mu povedal, že on nevie čo sa s ňou stalo. O tom, že poškodená predala dom mu povedal obžalovaný vtedy, keď ho nahováral. Povedal mu aj, že nosí vybrané peniaze z Providentu. O prepadnutí poškodenej sa s obžalovaným rozprávali viackrát, okrem toho rozhovoru vo vozidle mu to hovoril aj u neho doma. Raz sa stala situácia, keď k nim domov prišla poškodená vybrať splátku Providentu, pričom bol vtedy na návšteve obžalovaný. Spolu sedeli v kuchyni a potom sa presunuli do obývačky. Poškodená totiž dopredu zavolala, že príde pre splátku. Na poškodenú nemal očný kontakt, lebo dvere do kuchyne boli zavreté a ju vybavila manželka.

Vtedy, keď s obžalovaným sledovali poškodenú na Brehoch pri Jednote z vozidla, tak mu obžalovaný povedal aj to, že ide o V. B., lenže vtedy si to meno nezapamätal. Obžalovaný mu totiž ukazoval iba túto jednu ženu z Providentu, inú mu neukazoval. Svedok sa však nevedel vyjadríť k tomu, či sa na usmrtení poškodenej podieľal obžalovaný. Prvýkrát mu obžalovaný hovoril o útoku na poškodenú u neho doma, čo bolo v novembri alebo v decembri 2010. Bolo to vnútri domu pri káve alebo vonku pri plote. Potom mu o tom hovoril aj začiatkom roka 2011, možno v januári, februári alebo v marci. Obžalovaný totiž chodil k nemu na návštevu raz za dva týždne alebo raz za mesiac. Poškodenú boli s obžalovaným sledovať z toho vozidla niekedy vo februári 2011. Vie to preto, že vtedy mal len dcéru Z., ktorá mala približne polroka a tá je narodená 27.10.2010. Manželka G. A.ová bola vtedy tehotná so synom K., ktorý sa potom narodil 31.08.2011. Pri rozhovoroch medzi ním a obžalovaným nebol nikdy nikto prítomný. Niekedy rozhovor mohla vypočuť aj manželka G. A.ová, čo sa aj stalo, lebo vyšetrovateľovi povedal, že sa ho raz manželka spýtala, že koho chce zabiť a on jej povedal, že nikoho, že len sa s F. tak rozprávali. Konkrétne o príprave tej vraždy manželka nič nevedela, o takých veciach sa jej nez dôveroval.

Svedok sa nevedel vyjadríť konkrétne k spôsobu, akým poškodenú obžalovaný mienil usmrtiť. Len mu povedal, že on bude dávať pozor a potom ju zakope, posype vápnom, že jamu má už vykopanú. To vápno mu v aute aj ukazoval a rozprával mu v tej súvislosti práve s poškodenou V. B..

Pištoľ, ktorú mu raz obžalovaný ukazoval a ktorú vytiahol spod sedačky v aute by aj opoznal. Bola to taká stará pištoľ, asi značky Walther. Svedok po vzhliadnutí fotografie zo znaleckého posudku KEÚ ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2011/2288 zo dňa 05.08.2011 (zv. 4 č.l. 1185-1191), na ktorej je vyobrazená

expanzná (plynová) pištoľ talianskej výroby značky BBM Bruni, model P4, kalibru 9 mm P. A. Blanc, výrobného čísla I004923, určená na vystreľovanie poplašných nábojok a pyrotechnických zloží - ohňostrojev a patriacu obžalovanému, svedok uviedol, že to nie je tá zbraň.

Keď ho obžalovaný nahováral na usmrtenie poškodenej, tak tento bol vždy triezvy, lebo F. všade chodil autom a preto nepil alkohol.

Trestné oznámenie na obžalovaného svedok podal z dôvodu, že v jeho trestnej veci, v ktorej bol obvinený vyšetrovateľom v Nitre ho tento poučil, že ak pomôže objasniť nejakú závažnú trestnú vec, tak Okresný súd v Nitre na túto skutočnosť určite prihliadne a nemusel by dostať vysoký trest. Ten vyšetrovateľ z Nitry ho potom nakontaktoval na vyšetrovateľa NAKA v Banskej Bystrici. Na polícii (NAKA) potom povedal to, čo vyšetrovateľovi a súdu, že ho F. nahováral na spoluprácu pri usmrtení a okradnutí V. B., ale to, či ju obžalovaný naozaj usmrtil to nevie, iba mal podozrenie, že to mohol urobiť obžalovaný.

Pre úplnosť treba uviesť, že svedok K. A. rovnaké skutočnosti uviedol aj pri konfrontácii s obžalovaným v prípravnom konaní zo dňa 20.11.2017 (zv. 7 č.l. 1978-1983).

Svedkyňa G. A.ová na hlavnom pojednávaní dňa 04.06.2018 (zv. 9 č.l. 2440-2443), v podstatných skutočnostiach v zhode s výpoveďami z prípravného konania zo dňa 14.04.2016 (zv. 1 č.l. 103-109) a zo dňa 04.01.2017 (zv. 1 č.l. 110-113) v spontánnej časti dokazovala, že obžalovaného pozná len cez manžela K. A.. Ona sa ho bála, lebo o ňom kolovali zvláštne reči, bol násilnícky a bol už aj odsúdený za vraždu.

K predmetu konania vedela uviesť len to, že raz počula v kuchyni u nich doma ako sa obžalovaný s jej manželom rozprávali v obývačke o tom, že „tú ženu olúpia“. Bližšie to vysvetlila tak, že to hovorili o žene z Providentu, ktorá bola vtedy u nich pre splátku, teda o pani B.. Poznala ju, lebo pre splátky k nim chodila častejšie. Ten rozhovor bol krátky a odznel v roku 2010 alebo 2011. Pamätá si to preto, lebo mali len jednu dcéru Lenku a tá už nebola veľmi malá. V tom čase bola tehotná s druhým synom K.. V súvislosti s tou ženou obžalovaný s jej manželom K. A. hovorili o tom, že ju olúpia alebo okradnú, presne sa nevedela vyjadriť, aké slovo použili, ale hovorili o tom, že tá žena robí aj pre nejakú inú firmu ako Provident a že bude mať u seba hotovosť. Po odchode F. sa ihneď manžela spýtala o čom sa to rozprávali a on jej odpovedal, že on s F. do toho nepôjde, lebo má rodinu. Takýto rozhovor počula len jedenkrát a týkal sa V. B.. Manžel jej nehovoril, že by chceli s F. poškodenú usmrtiť. Svedkyňa na výzvu predsedu senátu nahliadnuc do fotodokumentácie (zv. 7 č.l. 2006-2011) ukázala dispozíciu domu s tým, že boli pootvorené dvere do kuchyne a privreté dvere do obývačky. Dvere do kuchyne nikdy nezatvárali. Manžel K. A. jej aj povedal, že raz bol s F. poškodenú aj sledovať a v tej súvislosti uviedla, že obžalovaný jej manželovi ukázal dom poškodenej na Brehoch. Toto jej manžel hovoril už po tom rozhovore s F. v obývačke ich domu, nie však ale bezprostredne po ňom.

Svedkyňa v priebehu rekognície v prípravnom konaní dňa 14.04.2016 z fotoalbumu opoznala poškodenú V. B. (zv. 1 č.l. 345-353).

Skutočnosť, či svedkyňa mohla počuť rozhovor manžela K. A. s obžalovaným z obývačky ich domu, bola predmetom previerky výpovede na mieste, uskutočnenej v prípravnom konaní dňa 12.12.2017 (zv. 7 č.l. 1999-2011).

Pre úplnosť treba uviesť, že svedkyňa G. A.ová rovnaké skutočnosti uviedla aj pri konfrontácii s obžalovaným v prípravnom konaní zo dňa 20.11.2017 (zv. 7 č.l. 1984-1987).

Svedok M. N. na hlavnom pojednávaní dňa 13.07.2018 (zv. 10 č.l. 2560-2563), v podstatných skutočnostiach v zhode s výpoveďami z prípravného konania zo dňa 17.03.2016 (zv. 1 č.l. 245-251) a zo dňa 21.12.2016 (zv. 1 č.l. 252-255) v spontánnej časti dokazoval, že je bratom K. A., pričom priezvisko prijal po svojej manželke. Obžalovaného pozná ako kamaráta a nie je k nemu zaujatý. O skutku sa vyjadriť nevedel. O zmiznutí poškodenej B. z Providentu sa dozvedel po týždni od svojej matky. Poškodenú poznal, lebo k nim chodila vyberať splátky. Splátky za neho platila jeho matka, čím zdôvodnil skutočnosť, že sa s B. veľmi nestretával, možno ju videl celkom dvakrát. O vzťahu obžalovaného a poškodenej sa vyjadriť nevedel. F. v minulosti obkladal kúpeľňu. Raz ho požiadal, aby na Kostivrch vylákal priateľa jeho bývalej priateľky, pretože obžalovaný ho tam chcel zbiť. Svedok to odmietol. Odvtedy sa s ním nestretol. Obžalovaný sa stretával s jeho bratom K. A.. Od neho vedel, že F. ho nahováral, že má nejaký tip niečo vykradnúť, prípadne prepadnúť, ale brat to odmietol, lebo má manželku.

K povahe obžalovaného sa vyjadril tak, že bol taký labilný typ, pretože niekedy bol normálny a niekedy nervózný. Hovorilo sa, že je agresívny k ženám. Brat mu hovoril, že F. sa chválil, že má pištoľ.

Na otázky predsedu senátu svedok dokazoval, že mu brat K. A. hovoril o nahováraní obžalovaným na trestnú činnosť v súvislosti s poškodenou V. B.. Povedal mu to vtedy, keď bol u nich na návšteve

s manželkou G. A.ovou. Povedal mu to tak, že obžalovaný ho nahováral na vykradnutie bytu V. B., lebo že má peniaze z Providentu, že má veľa peňazí, lebo mala niečo aj zdediť. Brat K. A. to odmietol, lebo by sa na lúpež nedal nahovoriť. O usmrtení poškodenej mu brat nehovoril ale mu povedal, že boli ten byt pozrieť a je to blízko benzínky Slovnaft. Detaily, akým spôsobom chcel obžalovaný byt poškodenej vykradnúť, či teda v tom čase mala byť doma alebo nie, mu K. A. nehovoril. Byt poškodenej sa nachádzal v činžiaku v blízkosti tej benzínky. V čase výsluchu pred vyšetrovateľom o tomto všetkom vedel a nepovedal len preto, lebo sa ho vyšetrovateľ nepýtal. Brat mu o tom vykradnutí poškodenej hovoril veľmi dávno a bolo to ešte pred zmiznutím poškodenej.

Svedok I. J. na hlavnom pojednávaní dňa 04.06.2018 (zv. 9 č.l. 2443-2445), v podstatných skutočnostiach v zhode s výpoveďami z prípravného konania zo dňa 15.03.2016 (zv. 1 č.l. 114-120) a zo dňa 23.12.2016 (zv. 1 č.l. 121-129) v spontánnej časti dokazoval, že obžalovaného pozná z dôvodu, že jeho sestra mu predala chatu. S obžalovaným nikdy nemal žiadne spory a nemá s ním žiaden negatívny ani pozitívny vzťah. K skutku usmrtenia poškodenej sa vyjadriť nevedel, len si pamätá, že ľudia hovorili, že F. mal zabiť B..

V minulosti chodil k obžalovanému pracovať, lebo mu prerábali tú chatu. To mohlo byť v roku 2008. Občas ho F. zobral aj na brigádu, aby si privyrobil. Poškodenú B. poznal, pracovala pre Provident a bola aj u neho, lebo mal odtiaľ pôžičku. Bez problémov ju platil a potom ho zarazilo, že zrazu zmizla. Svedok vedel o tom, že medzi obžalovaným a poškodenou B. dochádzalo k nezrovnalostiam a hádkam a bol aj prítomný pri takom telefonickom rozhovore. Vtedy mu B. vytýkala, že neplatí synov úver a F. bol v telefóne agresívny. Svedok sa vyjadril aj k tomu, že obžalovaný F. mu raz u neho na chate hovoril, že vie o osobe, ktorá pri sebe nosí zhruba 10 až 10 tisíc Eur a že tá osoba by mala pracovať pre Provident. Obžalovaný sa ho aj spýtal, či by s ním išiel do toho kšeftu, ale bližšie mu o tom už nepovedal, lebo svedok to odmietol.

O priateľke obžalovaného C. L. vedel, že sa živila prostitúciou v Rakúsku. Počul o tom, že spolu s F. mali nejaký plán, že chceli niekoho zabiť, ale bližšie o tom nevie, či sa to vôbec uskutočnilo. Na otázku, či má obžalovaný zbraň svedok uviedol, že asi ju mal, keďže obžalovaný tvrdí, že práve svedok mu ju mal ukradnúť. Je pravda, že obžalovanému chatku vykradol, ale pištoľ mu nezobral. Až F. ho obvinil, že mu mal zobrať aj pištoľ a urobiť s ňou lúpež, za ktorú je teraz vo výkone trestu. F. mal prezývku Lucifer, to vedelo veľa ľudí.

Svedok E. O. na hlavnom pojednávaní dňa 04.06.2018 (zv. 9 č.l. 2445-2447), v podstatných skutočnostiach v zhode s výpoveďou z prípravného konania zo dňa 06.02.2017 (zv. 1 č.l. 130-133) v spontánnej časti dokazoval, že obžalovaného pozná z Novej Bane z penziónu Tajch, v ktorom sa nachádza pohostinstvo patriace A. H.. Nemá s ním žiaden vzťah. Ku skutku sa vyjadril tak, že o usmrtení poškodenej B. vie povedať iba to, že v tom čase, keď bola nezvestná tak mal na návšteve občana z Nemecka, ktorý si prišiel na Slovensko dať urobiť zuby. Keď sa to dozvedel F., tak sa ho pýtal, či má ten Nemec dosť peňazí, že on by mu vedel prediť obrazy Alfonza Muchu. F. povedal, že Nemec peniaze má, ale nie toľko, aby si za ne kúpil obrazy Alfonza Muchu. F. mu na to odpovedal, že to nevedí, že je v podstate jedno s koľkými peniazmi príde, len aby toho Nemca k nemu vylákal. F. mu o tom povedal tak, že mu peniaze zoberie a vynosí ho v igelitkách, že to urobí tak, ako B.. Ani ju zatiaľ nikto nenašiel. O tom mu obžalovaný hovoril asi po 5 mesiacoch, ako bola poškodená nezvestná. Až neskôr si to dal do súvisu, že sa to kľudne mohlo takto stať, že teda F. mohol B. usmrtiť. Pri tej debate o Nemcovi boli prítomní len oni dvaja s obžalovaným a rozhovor sa udial v pohostinstve A. H.. Podľa svedka rozhovor nikto nepočul. Svedok poškodenú nepoznal a nevedel sa vyjadriť k tomu, či obžalovaný mal s ňou nejaký vzťah alebo nie. Poznal však priateľku obžalovaného C. L.. Raz ho požiadal, aby mu priviedol jej priateľa z Nového Mesta nad Váhom, že obžalovaný si s ním už poradí. Napísal mu vtedy SMS v znení „...., že štrk a cement sú na mieste, ide sa betónovať“. To znamenalo, že L. s priateľom sú pokope a má ho vylákať. To sa ale nestalo, lebo keď zbadali F. radšej odišli. V tom čase bol obžalovaný s L. rozídený, pred ním na ňu nadával, že je vyjebaná kurva a že aj ona pôjde dole.

Svedok ešte dodal, že vo vzťahu k obžalovanému spolupracoval s políciou, ale netýkalo sa to tejto trestnej veci, teda poškodenej V. B.. Išlo o pripravovanie lúpeže staršieho manželského páru na Kostivrchu, ktorú chcel urobiť obžalovaný F.. Lúpež sa ale neuskutočnila, lebo F. predtým zadržali a vzali do väzby pre ekonomickú trestnú činnosť.

Svedok E. P. na hlavnom pojednávaní dňa 13.07.2018 (zv. 10 č.l. 2565-2567), v podstatných skutočnostiach v zhode s výpoveďami z prípravného konania zo dňa 05.10.2016 (zv. 1 č.l. 234-240) a zo dňa 30.01.2017 (zv. 1 č.l. 241-244) v spontánnej časti dokazoval, že obžalovaného pozná, lebo ten

pre neho v minulosti pracoval. Nie je voči nemu zaujatý, ale myslí si, že práve obžalovaný sa mu chce pomstiť preto, lebo v minulosti pred Okresným súdom Nitra nevypovedal v prospech obžalovaného ako ho na to on nahováral. V tejto súvislosti svedok dodal, že obžalovaný mu predtým hovoril, že zabil Ing. M. L. a toho svedka tam potom videl na súde. O obžalovanom si potom urobil svoj obraz. Obžalovaný vo vzťahu k nemu jednoducho klame a svedok vlastne nevie, prečo a k čomu mal teraz pred súdom vypovedať. O skutku vraždy poškodenej B. nevedel uviesť nič, tú ženu nepoznal, nič o nej nepočul. To, čo rozpráva obžalovaný v tejto súvislosti na neho je jeho vymyslená rozprávka.

Na konkrétne otázky prokurátora, či sa s obžalovaným rozprával, že potrebuje nejakého účtovníka uviedol, že možno áno, on nevie. Obžalovaný je človek, ktorý má na všetko odpoveď a všetko chce vždy len speňažiť. Charakterizoval by ho ako oheň - dobrý sluha zlý pán. Dobrý navonok ale zlý ako človek. Jeho prezývka Lucifer je výstižná. Na konkrétne otázky svedok uviedol, že nemá žiaden dôvod pomstiť sa obžalovanému, lebo on mu nechýbal a nechýba. Svedok ho nikdy nekontaktoval. Svedok je podnikateľ, zamestnáva asi 200 ľudí, robí obchody a dodal, že s každým, s ktorým sa stretol ešte žije. K stretnutiu na čerpacej stanici v Lipníku, ako o tom hovoril obžalovaný, sa svedok vyjadril tak, že sa uskutočnilo. Bolo tesne pred tým súdom v Nitre a tam ho obžalovaný nahováral, aby na súde zmenil výpoveď v jeho prospech, teda aby klamal, čo svedok nakoniec neurobil.

Pre úplnosť treba uviesť, že svedok E. P. rovnaké skutočnosti uviedol aj pri konfrontácii s obžalovaným v prípravnom konaní zo dňa 22.11.2017 (zv. 7 č.l. 1988-1991).

Utajený svedok č. 1 bol na hlavnom pojednávaní dňa 05.06.2018 (zv. 9 č.l. 2460-2463) vyslúchnutý prostredníctvom technického zariadenia na prenos obrazu a zvuku podľa § 136 ods. 3 Trestného poriadku a za stálej prítomnosti náhradného sudcu určeného v súlade s ustanovením § 246 ods. 3 Trestného poriadku. Pred súdom dokazoval, že vie, z čoho je H. F. obžalovaný. Všetko už povedal vyšetrovateľovi minulý rok v Žiline a požiadal súd, aby jeho výpoveď z prípravného konania bola prečítaná. Po ozrejmeneí predsedom senátu, že súdne konanie je založené na zásade bezprostrednosti a ústnosti, z čoho vyplýva, že svedok je povinný vypovedať a uviesť okolnosti, na ktoré si pamätá a v prípade nezrovnalostí a nejasností bude na detaily dotazovaný, svedok dokazoval, že F. mu povedal, že jednu ženu usmrtil, telo rozštvrtil a porozhadzoval na rôznych miestach. Svedok v tejto súvislosti upozornil, že vrážd obžalovaného bolo viac a dopredu sa ospravedlnil pre prípad, že by sa mu niečo plietlo. Nevedel povedať, či tá rozštvrtená žena bola poškodená B., alebo to bola žena zo Zvolena, lebo aj tú podobným spôsobom usmrtil. Počas výsluchu niekoľkokrát uviedol, že sa bojí vypovedať, pretože sa bojí obžalovaného a aj preto, aby nebol prezradený.

K osobe obžalovaného uviedol, že je to chorý človek, tým myslel, že je psychopat. Takýto záver vyvodil z toho, že keď mu F. rozprával o svojich vraždách, tak sa v tom vyžíval. Svedok s určitosťou uviedol, že obžalovaný zabil obidve ženy, teda ženu zo Zvolena a tú druhú zo Žarnovice alebo Novej Bane, len skutkovo nevedel povedať, ktorá z nich je tá B..

V prípravnom konaní dňa 05.09.2016 (zv. 1 č.l. 134-140) a dňa 12.01.2017 (zv. 1 č.l. 141-148) svedok v podstate uviedol, že poškodenú V. B. nepozná, len mu ju opisoval sám obžalovaný. Rozprával mu ako „urobil tú pani o peniaze a ako ju dal dole“. Počul to priamo od obžalovaného. Pod nejakou zámienkou ju vylákal a zabil. Vrážd obžalovaného bolo viac a obeť zabíjal rôznym spôsobom napr. tak, že „ich rozštvrtil, časti tela oddelil, niečo zakopal tam a niečo tam“. F. mu hovoril o tom, kde tú ženu zabil, ale svedok sa nevedel s určitosťou vyjadriť, či mu to rozprával o tej žene, ktorú zaškrtil a rozštvrtil na inom mieste ako doma, alebo o tú ženu, ktorú zaškrtil a hodil pod schody, lebo jeden prípad, o ktorom mu rozprával bol ten, že ženu si doviedol domov a zlikvidoval doma, teda doma ju rozsekal. Obžalovaný mu aj hovoril, akým nástrojom sekal, ale už si nepamätá, či to bola sekera alebo mačeta. Povedal mu tiež, že telo je najlepšie rozsekať a rozmiestniť na viacero miest, aby sa nikdy nenašlo. Tiež mu hovoril, ako sťažiť odhalenie miesta zakopania tela a hovoril mu aj, aké na to treba použiť prípravky. Všetko robil F. kvôli peniazom.

Svedkyňa C. L. na hlavnom pojednávaní dňa 04.06.2018 (zv. 9 č.l. 2447-2449), v podstatných skutočnostiach v zhode s výpoveďou z prípravného konania zo dňa 28.11.2017 (zv. 7 č.l. 2012-2015) v spontánnej časti dokazovala, že bola bývalou priateľkou obžalovaného a v súčasnosti už s ním nemá žiaden vzťah. To, čo prežila s ním bolo skôr negatívne. Rozídení sú od mája 2012 a predtým spolu žili 2 roky. S obžalovaným sa zoznámila v zime v roku 2010 v Novej Bani na Tajchu. Dourážal ju aj jej rodinu. V súvislosti so skutkom uviedla, že poškodenú B. osobne nepoznala ale vedela, že pochádza z Novej Bane. V tej dobe sa s ňou obžalovaný často stretával, komunikovali spolu a on jej dohadzoval klientov, tzv. bielych koňov. O jej usmrtení sa dozvedela len z novin a aj to, že mala oddelené končatiny. Vraj

posledný telefonát mala s obžalovaným. Ten ju vozieval svojim autom a chodil za ňou aj do kancelárie v Novej Bani.

O svojich deťoch šíril vždy to, že sa o ne stará, z Domova sociálnych služieb si ich brával domov na víkendy, lenže veľakrát bola svedkom toho, ako ich potom v chatke zavrel aj na niekoľko hodín. O deti sa staral len preto, aby na ne dostával dôchodok a skončilo sa to vtedy, keď už dôchodok bral ústav. Bola svedkom aj takej udalosti, keď obžalovaný na deti zaútočil, že mali pod očami monokle. Obidve deti má postihnuté a obžalovaného sa báli a triasli pred ním.

Obžalovaný žil z krádeží, ktoré robil s I. J. om a ďalšími v okolí Novej Bane. Vždy, keď sa niečo odhalilo, tak na druhý deň páčil čierne veci, rukavice, nohavice a podobne. Bola svedčiť aj na Okresnom súde Zvolen, keď tam obžalovaný vykrádal byty a kradol z nich zlato.

Predtým, ako sa s ním zoznámila, o jeho minulosti nevedela nič. Zistila to až na Veľkú noc v roku 2011, keď ju zbil, za čo bol vzatý do väzby. Chcela sa s ním aj rozísť, ale keď ho v novembri 2011 prepustili, vyhrážal sa jej, že ju zabije a aj jej rodičom. Keď odišla, obviňoval ju zo všetkého, z čoho bol obvinený on. Jeho cieľom bolo psychicky ju zdeptať, ako sa to stalo jeho predchádzajúcej manželke.

F. podozrievali aj zo zabitia susedky S. L.. Obžalovaný napadol a zbil aj jej expriateľa H.U., za čo bol aj odsúdený. Vtedy, keď zbil svedkyňu vybehla zo svojho bytu na ulicu, privolala taxi a išla k rodičom. Nešla sa ošetriť do nemocnice, lebo obžalovaný sa jej vyhrážal, keď tak urobí. Toto nebolo riešené odsúdením. K osobe E. P. sa svedkyňa vyjadrila tak, že je to človek z Levíc, ktorému obžalovaný dohadzoval nejakých robotníkov.

Svedkyňa P. D. na hlavnom pojednávaní dňa 05.06.2018 (zv. 9 č.l. 2469-2470), v podstatných skutočnostiach v zhode s výpoveďou z prípravného konania zo dňa 06.02.2017 (zv. 1 č.l. 193-196) dokazovala, že bola bývalou priateľkou obžalovaného. V súčasnosti nemá k obžalovanému žiaden negatívny ani pozitívny vzťah. Bola pre neho iba na intímne veci a o inom sa ani nerozprávali. O skutku sa vyjadriť nevedela. S obžalovaným chodila od leta 2009 do septembra 2011, kedy sa rozišli, lebo v tom čase už mal obžalovaný vzťah aj s inou ženou. Stretávali sa raz u neho alebo u jej rodičov. Svedkyňa nevedela uviesť, či obžalovaný páchal v minulosti nejakú trestnú činnosť. Nebola svedkom ani toho, že by bol obžalovaný voči nej agresívny. Má dve deti, o ktoré sa občas staral. Tie sú postihnuté a nebola svedkom, že by ich obžalovaný bil alebo urážal.

Svedok Ing. R. F. na hlavnom pojednávaní dňa 19.04.2018 (zv. 8 č.l. 2331-2332), v podstatných skutočnostiach v zhode s výpoveďami z prípravného konania zo dňa 03.05.2016 (zv. 1 č.l. 73-78) a zo dňa 13.12.2016 (zv. 1 č.l. 82-88) dokazoval, že obžalovaného pozná iba z videnia, osobne nie. Pozná ho zo stavby domu jeho dcéry a zaťa, ktorý stavali dom neďaleko domu obžalovaného. Zať sa volá M. H.. Poznal aj poškodenú, lebo jej prenajímал jednoizbový byt v Novej Bani v bytovke na ulici Nábrežnej č. 9. O nej vedel, že pracuje v spoločnosti, ktorá požičiava peniaze. S poškodenou do styku neprichádzal, nájomné posielala na účet. Nevedel povedať nič k jej usmrteniu.

Nájomná zmluva bola s poškodenou uzavretá dňa 12.08.2010 (zv. 1 č.l. 79-81). Vtedy sa s poškodenou osobne stretol, lebo v ten deň jej aj odovzdal kľúče. Nevedel sa však vyjadriť, kedy sa poškodená do bytu nasťahovala, podľa neho najneskôr do mesiaca od podpísania zmluvy. K súkromnému životu poškodenej sa vyjadriť nevedel, ani k tomu, či prípadne evidoval jej stretnutia s obžalovaným.

Svedkyňa Mgr. P. R. na hlavnom pojednávaní dňa 05.06.2018 (zv. 9 č.l. 2467-2469), v podstatných skutočnostiach v zhode s výpoveďami z prípravného konania zo dňa 03.05.2016 (zv. 1 č.l. 181-187) a zo dňa 16.12.2016 (zv. 1 č.l. 188-192) dokazovala, že obžalovaného videla len jedenkrát v živote a to koncom marca v roku 2010 v pobočke Providentu v Novej Bani v jej kancelárii. Bolo to dva dni predtým, ako sa stratila poškodená B., teda dňa 26.03.2011. V ten deň ho poškodená B. doviedla do jej kancelárie a vybrala od neho bežnú splátku úveru.

Ku skutku sa vyjadriť nevedela. V deň pred zmiznutím poškodenej ju večer vyložila z vozidla v Novej Bani niečo pred 20.00 h. O 21.30 h jej telefonovala, ale poškodená už nezodvihla. Na druhý deň vedúci P. oznámil, že sa s poškodenou mal stretnúť o 7.30 h, ale že ju nevie zohnať. Na to svedkyňa, keďže mala kľúče od bytu poškodenej, k nej zašla ju hľadať. Kľúče mala z dôvodu, lebo jej ich dala poškodená pre prípad poskytnutia pomoci, lebo poškodená bola dosť chorá. Svedkyňa s poškodenou boli dosť blízke priateľky. Už keď otvárala dvere do bytu zistila, že tie neboli zamknuté tak, ako ich zvykla zamykať poškodená. Zvykla zamykať obidva zámky na dvakrát a v ten deň bol spodný zámok zamknutý len na jedenkrát a horný zámok vôbec zamknutý nebol. Aj žalúzie mala ináč, ako ich zvykla nechávať poškodená. V byte nebol nik. Potom poškodenú hľadala po celej Novej Bani, bola aj v nemocnici, ale neúspešne. Až potom zašla na OO PZ. S policajtmí potom znovu išla do bytu poškodenej, tak si všimla,

že na podlahe bolo niečo rozsypané. Všimla si to aj prvýkrát, len tomu nevenovala pozornosť. Policajt jej povedal, že je to korenie, ale keď sa poriadne nadýchla zacítila pach po čistiacom prostriedku, akoby po save.

K osobe poškodenej svedkyňa uviedla, že ju poznala od roku 2005. Mala chorého manžela, ktorý zomrel na rakovinu. Spolu s poškodenou ho ešte za života vozievala do Bratislavy na vyšetrenia a potom aj na chemoterapie. Poškodená tiež bola chorá, mala problém s pľúcami a svedkyňa ju vozievala z domu ráno do práce a po nej ju vozievala domov. K majetkovým pomerom poškodenej uviedla, že predala svoj rodinný dom. Až po jej zmiznutí sa dozvedela, že úverov mala strašne veľa, snáď zo všetkých nebankových subjektov a bánk. Vždy jej hovorila, nech zbytočne nemíňa, ona sa totiž dobre obliekala. O jej súkromnom živote sa svedkyňa vyjadriť nevedela.

Svedkyňa mala vedomosť o tom, že obžalovaný bol klientom poškodenej. Vie to tak, že ju zvykla vozovať po kopcoch v okolí Novej Bane a keď raz išli smerom na Hrabiny, kde býva obžalovaný, čo jej povedala poškodená, tak zašli aj za ním ale nebol doma.

V ten večer, keď ju doviezla domov, tak jej telefonovala preto, lebo sa chcela opýtať, ako dopadlo stretnutie s ich spoločnou kolegyňou z Providentu lebo vedela, že ju v ten večer ešte mala navštíviť a doniesť peniaze na úver. Poškodená však už nezodvihla.

Svedkyňa P. R. na hlavnom pojednávaní dňa 05.06.2018 (zv. 9 č.l. 2464-2465), v podstatných skutočnostiach v zhode s výpoveďami z prípravného konania zo dňa 10.05.2016 (zv. 1 č.l. 165-171) a zo dňa 30.01.2017 (zv. 1 č.l. 172-175) dokazovala, že tiež pracovala v spoločnosti Provident v Novej Bani. S poškodenou sa stretávala minimálne jedenkrát do týždňa na pracovných poradách. Poznala ju necelý rok. Bola to vdova a bývala sama. Mala prenajatý byt, lebo dom predala po smrti manžela. V Providente spolu pracovali v roku 2011. Poškodenej bližšia kamarátka bola kolegyňa Mgr. P. R.. Svedkyňa sa vyjadrila, že vedela o tom, že obžalovaný F. mal v Providente úver, ale vedela to len z papierov.

Deň predtým ako poškodená zmizla bola svedkyňa s ňou, lebo ju poškodená požiadala o financie, lebo potrebovala uzavrieť nejaký úver. Bol pondelok večer. Keď svedkyňa vybrala splátky úverov v Žarnovici a okolí tak zašla za poškodenou do bytu. To už bol večer a strávili spolu asi polhodinu. Z vybratých splátok jej presunula 900 Eur. V rámci spoločnosti Provident si mohli takto presúvať peniaze. Svedkyňa sa ale nevedela vyjadriť k tomu, s kým mala poškodená úver uzavrieť, len vedela, že ho chcela uzavrieť ešte v ten deň, ale keď už bol večer, tak ho chcela uzavrieť nasledujúceho dňa doobeda, teda v utorok. Na konkrétnu otázku prokurátora, či v ten večer, keď jej priniesla peniaze na uzavretie úveru, či poškodená plánovala niekam odísť svedkyňa uviedla, že nič takého jej nespomínala. Podľa jej správania nadobudla dojem, že už mienila zostať iba doma. Keď odišla, poškodená zamkla zámok dverí na dvakrát, lebo jej v minulosti hovorila, že vždy zamyká na dvakrát.

Svedok G. P. na hlavnom pojednávaní dňa 05.06.2018 (zv. 9 č.l. 2466-2467), v podstatných skutočnostiach v zhode s výpoveďou z prípravného konania zo dňa 16.12.2016 (zv. 1 č.l. 176-180) dokazoval, že v predmetnom období pracoval v spoločnosti Provident ako manažér obchodnej skupiny. Poškodená V. B. bola jeho priama podriadená. V deň, keď malo byť zúčtovanie splátok štandardným spôsobom, poškodenú nenašli, a preto nahlásili jej nezvestnosť na OO PZ Nová Baňa. Deň predtým poškodená žiadala od neho úver vo výške 400 Eur, čo bolo prirodzené, lebo Provident poskytoval úvery aj svojim zamestnancom. Svedok sa nevedel vyjadriť, či túto sumu chcela poškodená použiť pre seba, alebo pre niekoho iného. V to ráno, keď ju už nenašli, o 07.30 h ju hľadal v zamestnaní, aby od nej mohol prevziať v hotovosti vybraté splátky a poskytnúť jej spomínaný úver. Potom ju hľadal telefonicky, ale obidva telefóny mala vypnuté. Zašiel pred jej byt, ktorý mala v prenájme a videl, že žalúzie na oknách bytu sú zatienené. Na vchodový zvonec nereagovala, a preto kontaktoval Mgr. P. R., ktorá bola s poškodenou dobrá kamarátka. R. prišla do práce asi o 09.30 h a spolu s ňou išli poškodenú hľadať do nemocnice v Novej Bani, lebo vedeli, že má zdravotné problémy. Tam ju nenašli. Následne R. povedala, že pôjde pozrieť do jej bytu. Keď sa vrátila, povedala, že B. tam nebola a že po byte na podlahe je rozsypaný nejaký piesok a v ňom stopa po pracovnej obuvi. Potom došlo k tomu nahláseniu prípadu na políciu.

Svedok sa v prípravnom konaní vyjadril aj k dvom telefonátom s poškodenou kritického dňa 28.03.2011 v čase o 21:53:19 a o 22:18:21 tak, že si nepamätá, či s poškodenou B. v ten večer hovoril raz alebo dvakrát, ale určite sa s ňou rozprával okolo 22.15 h a obsahom rozhovoru bolo jej hlásenie, koľko zákazníkov oslovila a urobila nových zmlúv a jeho oznámenie o schválení ňou požadovaného úveru vo výške 400 Eur.

Svedkyňa Z. V. na hlavnom pojednávaní dňa 13.07.2018 (zv. 10 č.l. 2563-2565), v podstatných skutočnostiach v zhode s výpoveďou z prípravného konania zo dňa 21.02.2017 (zv. 1 č.l. 197-200)

dokazovala, že obžalovaného pozná, lebo bol jej klientom v spoločnosti Pohotovosť. K skutku sa vyjadriť nevedela, keď uviedla, že iba počula, že to urobil F., lebo to sa rozpráva po Novej Bani.

S F. sa niekoľkokrát stretla ako s klientom. Ešte predtým ho poznala z Tajchu z pohostinstva A. H.. Obžalovaný mal viacej úverov a mal aj úver na meno svojho syna. Poznala aj poškodenú, lebo aj tá bola jej klientkou v spoločnosti Pohotovosť. Vedela o nej, že pracovala pre Provident. Bola taká samotárska ale milá a priateľská a nekonfliktná. Podľa jej názoru sa poškodená s obžalovaným poznali iba profesne, súkromne nie.

S obžalovaným svedkyňa niekoľkokrát telefonovala v súvislosti s úvermi. Jeden deň jej obžalovaný volal niekoľkokrát a volal ju k nemu domov na kávu do jeho domu. Bolo to v tom čase, keď už poškodená B. bola nezvestná, možno práve v ten deň, alebo jeden, dva dni predtým. Na kávu nešla, lebo je šťastne vydatá a ku klientom na byty nikdy nechodila. V tej súvislosti svedkyňa dodala, že obžalovaný mohol chcieť niečo od nej ako od ženy, lebo v tom čase už mal vyplatené všetky úvery a na kávu ju volal len tak priateľsky. K úverom poškodenej V. B. v spoločnosti Pohotovosť svedkyňa uviedla, že ich mala u nej niekoľko. Začínala so sumami 800 Eur, k tomu mala súbežne úver na sumu 350 Eur, po splatení potom mala 1.400 Eur a súbežne 350 Eur. Niektoré pôžičky prekryvala ďalšími. K správaniu obžalovaného voči nej sa svedkyňa vyjadrila tak, že nikdy nebol agresívny, nervózny.

Postupom podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku so súhlasom prokurátora a obžalovaného boli prečítané výpovede svedkov z prípravného konania A. H., Y.U., Ing. M. L., H.Y., L. D. a M. X.. Stalo sa tak na hlavnom pojednávaní 17.09.2018 (zv. 11 č.l. 2727-2728). Na hlavnom pojednávaní dňa 05.06.2018 bola rovnakým postupom prečítaná aj výpoveď svedka X. F. (zv. 9 č.l. 2465-2466).

Svedok A. H. pred vyšetrovateľom dňa 22.12.2016 (zv. 1 č.l. 281-284) dokazoval, že obžalovaného pozná, lebo dosť často navštevoval jeho pohostinstvo pri jazere Tajch v Novej Bani. Obžalovaný si totiž neďaleko kúpil domček. Od obžalovaného vedel, že má dve deti umiestnené v Domove sociálnych služieb v Hrabínach, o ktoré sa občas staral. O jeho kriminálnej minulosti mu nič nehovoril. Všetci ho volali Lucifer a on sa tak nechával osloviť. Občas mu pomohol pri stavebných úpravách podniku. Svedok poškodenú nepoznal, iba jej synovca X. F., ktorý bol v minulosti jeho susedom.

Svedok Y.U. pred vyšetrovateľom dňa 20.01.2017 (zv. 1 č.l. 304-306) dokazoval, že obžalovaného spoznal v rokoch 2010-2011 ako taxikár v Novej Bani. Vozil mu z Tekovskej Breznice jeho priateľku P. D. k nemu domov. O obžalovanom vedel, že bol „zavretý“ za vraždu. Charakterizoval ho ako normálneho pracovitého človeka, agresivitu z jeho strany nezažil, hoci mal prezývku Lucifer. Pre jeho postihnuté deti svedok poskytol obžalovanému občas nejaké oblečenie. K osobe E. P. sa vyjadril tak, že je to človek, ktorý zamestnával ľudí v Mochovciach ako zvéračov a zámočníkov. Nevie, aký by mohol mal P. súvis s obžalovaným.

Svedok Ing. M. L. pred vyšetrovateľom dňa 22.12.2016 (zv. 1 č.l. 314-317) dokazoval, že s F. sa zoznámil pred 5 až 8 rokmi, keď sa nasťahoval do susedstva. Vychádzali ako susedia veľmi dobre. Osobu poškodenej V. B. svedok nepoznal a F. také meno pred ním nikdy nevyslovil. O jej nezvestnosti sa dozvedel z televízie vtedy, keď sa našli jej kostrové ostatky. K osobe E. P. sa svedok vyjadril tak, že F. spomínal také meno, ale nevie v akých súvislostiach. Svedok osobne E. P. nepoznal.

Svedkyňa H.Y. pred vyšetrovateľom dňa 10.10.2017 (zv. 7 č.l. 2016-2019) dokazovala, že je družkou svedka Y.U. a obžalovaného pozná ako klienta spoločnosti Provident, pre ktorú pracovala asi pred 5 rokmi. K poškodenej V. B. vedela povedať len to, že po jej nezvestnosti prebrala celú jej agendu v Providente. Takto spoznala aj obžalovaného H. F., od ktorého prebrala dve splátky. Prvú splátku prebrala v mieste jeho bydliska tak, že zostala sedieť vo vozidle a on k nej došiel s peniazmi. Keď mal zaplatiť druhú splátku tak prišiel k nej až domov, aby sa spýtal, akú sumu má uhradiť, aby mal splatený celý úver. Zostala prekvapená, odkiaľ sa obžalovaný dozvedel, kde býva. Obžalovaný sa k nej správal normálne, mala aj horších klientov. Agresívny nikdy nebol.

Svedok L. D. pred vyšetrovateľom dňa 14.12.2017 (zv. 7 č.l. 2058-2061) dokazoval, že E. P. pozná, lebo v roku 2010 s ním založil spoločnosť Hago, s.r.o., ktorá mala sídlo v byte, ktorý predtým kúpili jeho rodičia. Inú firmu s E. P. nemal. V roku 2011 svedok svoj podiel v spoločnosti P. predal, lebo im firma nešla. E. P. vybral z banky 5.000 Eur a vyplatil ho. Nevie o tom, či P. zvykol chodiť do oblasti Novej Bane.

Svedok M. X. v tejto trestnej veci vystupoval ako poškodený, lebo je bratom V. B.. Pred vyšetrovateľom dňa 13.12.2016 (zv. 1 č.l. 66-72) dokazoval, že o nezvestnosti sestry sa dozvedel 28.03.2011 od rodičov. Ku skutku sa vyjadriť nevedel. K osobe poškodenej uviedol, že v novembri 2009 jej zomrel manžel a odvtedy v rodinnom dome na adrese Brehy 108, okres Žarnovica bývala sama. O rodinný dom sa nevedela sama starať, preto išla bývať do podnájmu. Či jej niekto radil s predajom rodinného domu sa vyjadriť nevedel a ani k tomu, za akú cenu ho predala. Poškodená sa priatelila s Mgr. P. R., lebo

pracovali v spoločnosti Provident. Osobu obžalovaného poškodený vôbec nepozná a nevedel uviesť, či s ním mala V. B. nejaký vzťah. Nič mu nehovorili ani mená E. P., K. A., M. N., I. J. a C. L..

Svedok X. F. pred vyšetrovateľom dňa 20.01.2017 (zv. 1 č.l. 160-164) dokazoval, že poškodená V. B. bola jeho tetou, lebo jej manžel a jeho otec boli bratia. K osobe obžalovaného uviedol, že H. F. pozná z Novej Bane, pozná ho z krčmy ako opilca, takého jednoduchého človeka, ktorý chodil ľuďom pomáhať za peniaze niečo vykopávať. Bol pomôcť aj jemu okolo domu a to kosiť, obrať hrozno za alkohol. Obžalovaný sám o sebe hovoril, že je výpalník a mafián. Vtedy, keď poškodená predávala dom a potrebovala pomôcť, tak na to zavolať F.. Z povaly vynášali staré veci. Vtedy obžalovaný kúpil od poškodenej kovové dielce na plot. Chcel aj plynovú kuchynskú pec, ale na nej sa nedohodli. Svedok vedel aj o tom, že obžalovaný mal úver ako klient poškodenej. Raz mu volala, že sa F. bojí, pretože na ňu kričí, lebo chcel úver a tvrdil, že má dve spoločnosti a keď si to ona preverovala, tak na ňu nakričal. Po zmiznutí poškodenej bol svedok sám na polícii s podozrením, že za to nenesie zodpovednosť možno práve H. F.. Na polícii mu povedali, že v minulosti bol odsúdený za vraždu.

V súvislosti s predajom domu svedok uviedol iba to, že vedel, že sa tak stalo, lebo poškodenej zomrel manžel. Do prenajatého jednoizbového bytu sa presťahovala až vtedy, keď predala dom. F. nepovedal, za akú sumu poškodená predala dom, lebo od neho vedel, že sa chválil tým, že je mafián z podsvetia.

Na hlavnom pojednávaní dňa 13.07.2018 znalec MUDr. O.V., PhD. z odboru súdneho lekárstva (zv. 10 č.l. 2570-2572) potvrdil závery znaleckého posudku č. 57 k/2016 z uvedeného odboru (zv. 3 č.l. 808-847). V tej súvislosti uviedol, že znalecký posudok vyhotovil so spoluznalcom Prof. MUDr. O. X., PhD. a dospeli k zhodným záverom, na ktorých trvajú a nemajú k nim čo dodať. Dohodli sa, že pred súdom bude k posudku vypovedať on. Znalec sa teda odvolal na písomný znalecký posudok.

Predseda senátu potom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku zo zv. 3 č.l. 808-847 prečítal znalecký posudok z odboru súdneho lekárstva č. 57k/2016. Z jeho záverov vyplynulo, že skúmaný kostrový nález predstavoval nález kostí ľudského pôvodu. Jednalo sa o nález neúplnej kostry jediného ľudského jedinca, pričom viaceré kosti boli mechanicky poškodené. Kostrové ostatky prináležali osobe ženského pohlavia, veku 55 - 60 rokov a telesnej výšky 156 - 161 cm. Antropologickým skúmaním nebolo možné jednoznačne a nespochybniteľne stanoviť bezprostrednú príčinu smrti. Na niektorých kostiach sa nachádzali evidentné známky pôsobenia vonkajšieho mechanického násillia. Výsledkom pôsobenia takéhoto druhu vonkajšieho násillia boli trieštivé zlomeniny dlhých kostí a oblomenia koncových častí kostí. K mechanickému poškodeniu dlhých kostí v stupni a rozsahu zistenom pri forenzne antropologickej expertíze došlo pôsobením vonkajšieho, veľmi intenzívneho mechanického násillia pôsobiaceho na kosti, a to opakovanými údermi pevným tvrdým predmetom, resp. opakovanými údermi pevným tvrdým predmetom, voči kosti opierajúcej sa sprostredkovane (tzn. vrátane svalstva) o tvrdú a pevnú podložku. Za uvedených okolností došlo po prekonaní kritického momentu pevnosti a pružnosti kostí k ich k rôznosmernému rozlámaniu, v niektorých prípadoch možno konštatovať až lokálne rozdrvenie kostí. Predmetné násillné zmeny skeletu si poškodená osoba v žiadnom prípade nemohla spôsobiť sama vlastným konaním, napr. pri úraze, páde na tvrdú podložku a pod. Tieto mechanické zmeny celistvosti kostí u poškodenej boli jednoznačne spôsobené aktívnym násillným konaním inej osoby voči integrite poškodenej. Vyššie opísané mechanické zmeny celistvosti kostí poškodenej nemohli za žiadnych okolností vzniknúť samovoľne spontánnym posmrtným narušením štruktúry kostí, ani násillnou činnosťou zvierat - hryzením, resp. drvením kostí v čelustiach zvierat.

Z nálezu na kostiach nie je možné jednoznačne ustáliť, či predmetné násillie pôsobilo na kosti poškodenej ešte počas života, alebo tesne po smrti. Z charakteru lomných línií sa skôr javí možnosť, že zlomeniny vznikli veľmi pravdepodobne v bližšie neurčenom časovom intervale po smrti poškodenej, a to defenzívnym rozčlenením jej tela konaním inej osoby v snahe o ukrytie mŕtvolu, resp. znemožnenie jej identifikácie.

Osobitnú zmienku si vyžaduje samotná lebka a jej časti. Pri detailnej prehliadke miesta kostrového nálezu bola na mieste nájdená nekompletná sánka, pričom išlo v podstate o telo sánky bez ramien, ktoré obe boli odlomené v oblasti uhla sánky. Podľa charakteru lomných línií mohlo k odlomeniu oboch ramien sánky veľmi dobre dôjsť následkom razantného protismerného silového pôsobenia na sánku z boku, a to sprava aj zľava. Na lebke úplne chýbali tvárové kosti vrátane nosových, hornej čeluste, lícných kostí a kostí očí, ktoré boli odlomené. Poranenia takéhoto typu u živých osôb sa označujú ako zlomeniny typu Le Fort III. Takýto typ zlomenín vzniká drvivým poranením tváre pri pôsobení veľmi intenzívneho mechanického násillia jednorázového alebo opakovaného charakteru. Zo samotného nálezu deštrukcie tvárovej časti lebky nie je možné jednoznačne a s úplnou istotou určiť, či vyššie opísané poranenia tváre vznikli v rámci útoku inej osoby voči poškodenej ešte počas jej života (zaživa), alebo až po jej smrti. Isté je však to, že takéto mechanické násillie na oblasť tváre poškodenej pôsobilo. Znalci pripustili možnosť,

že časť zlomenín sánky mohla vzniknúť za života poškodenej, a to razantnými údermi útočníka veľmi pravdepodobne s použitím pevného masívneho predmetu zboku na sánku, bradu a do tvárovej oblasti hlavy poškodenej. Zlomeniny sánky v takom stave mohli tiež vzniknúť aj sekundárne po smrti, a to v rámci defenzívneho poškodenia tvárových kostí za účelom sťaženia až znemožnenia identifikácie poškodenej. Znalci v tejto súvislosti upozornili na jednu skutočnosť, že horná zubná protéza zo živice bola nájdená nepoškodená, úplná, mimo lebky a sánky, avšak na mieste kostrového nálezu. Ako bolo už uvedené, kosti tváre a sánka boli jednoznačne výrazne poškodené pôsobením hrubého mechanického násillia. Z uvedeného sa javí ako logický predpoklad, že v čase pôsobenia mechanického násillia na tvár horná zubná protéza vypadla z dutiny ústnej poškodenej, resp. v tom čase už mŕtvej. Vzhľadom na nález protézy pri ostatných kostrových zvyškoch možno predpokladať, že k ťažkému devastačnému násilliu na hlavu a lebku došlo až na mieste nálezu lebky a ostatných kostí, čo potvrdzuje hypotézu znalcov o účelovom násilnom konaní inej osoby s cieľom sťažiť identifikáciu poškodenej v prípade jej nálezu. Možno teda dôvodne predpokladať, že miesto úmrtia poškodenej nemusí byť identické s miestom neskoršieho nálezu jej kostrových ostatkov. Naproti tomu, miesto extrémneho násilného konania voči integrite hlavy aj dlhých kostí poškodenej je veľmi pravdepodobne identické s miestom neskoršieho nálezu jej kostrových ostatkov a to z dôvodov sťaženia až znemožnenia jej identifikácie.

Predmetné zlomeniny v stupni a rozsahu zistenom pri forenzne antropologickej expertíze nemohli vzniknúť posmrtno pôsobením zvierat - obhryzením kostí, lebo takéto známky nezistili ani pomocou optických prístrojov. Navyše, takýto rozsah a stupeň poškodenia kostí nie sú schopné spôsobiť nijaké zvieratá žijúce v danom biotope životného prostredia.

Lebka bola na mieste nálezu nájdená pod úrovňou okolitej pôdy v jame, ktorá mala hĺbku 18 - 20 cm. Zásadnou okolnosťou svedčiacou o sekundárnom odčlenení lebky od ostatnej chrbtice je nález na spodinovej ploche lebky, kde sa pri expertíze nenachádzali kĺbové plošky záhlavovej kosti, na ktoré nadväzujú stavce krčnej chrbtice. Uvedené plošky boli od spodiny lebky oddelené hrubým mechanickým násillím, ktoré spôsobilo ich odčlenenie - sekutie sečným nástrojom. O pôsobení mechanického násillia na krčnú chrbticu súčasne svedčí aj poškodenie dvoch krčných stavcov, kde prakticky boli od oblúkov odčlenené telá stavcov.

Odčlenenie hlavy od krku a hrubé mechanické poškodenie tváre z forenzne medicínskeho hľadiska poukazujú na zámer páchatel'a sťažiť až úplne znemožniť identifikáciu poškodenej v prípade nájdenia jej tela a vyšetrovania okolností smrti. Na túto skutočnosť navyše nasvedčuje aj ten fakt, že pri ohliadke miesta nálezu neboli nájdené žiadne kosti horných končatín (rameno, predlaktie a ruky s prstami). Rovnako neboli nájdené ani členky, chodidlá a prsty nôh.

Znalci záverom posudku s prihliadnutím na všetky okolnosti stanovili dobu úmrtia poškodenej na približne 5 rokov spätne od nájdenia jej kostrových ostatkov. Na základe porovnania stomatologickej zdravotnej dokumentácie s úlomkom dolnej čeľuste, s dvomi vlastnými zubami a zubnou protézou stanovili záver, že kostrové ostatky s vysokou mierou pravdepodobnosti patria poškodenej V. B.. S poukazom na zistené mechanické násillie na kostrovom náleze znalci ustálili, že tieto zranenia mohol spôsobiť aj jeden páchatel'.

Postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku boli na hlavnom pojednávaní dňa 13.07.2018 (zv. 10 č.l. 2573) prečítané aj ďalšie znalecké posudky, a síce č. 1/2017 z odboru elektrotechniky zo zv. č. 2 č.l. 358-382, č. 038/2011 z odboru elektrotechniky zo zv. č. 3 č.l. 687-704, KEÚ ČES: PPZ-KEÚ-SL-EXP-2011/1453 z odboru kriminalistickej biológie a genetickej analýzy zo zv. č. 3 č.l. 705-711, KEÚ ČES: PPZ-KEÚ-SL-EXP-2016/2257 z odboru kriminalistickej biológie a genetickej analýzy zo zv. č. 3 č.l. 849-851. Na hlavnom pojednávaní dňa 17.09.2018 (zv. 11 č.l. 2729) bol prečítaný aj znalecký posudok KEÚ ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2011/1453 z odboru chémie zv. 3 č.l. 678-682.

Z vyššie uvedených znaleckých posudkov z odvetvia kriminalistickej biológie a genetickej analýzy KEÚ ČES: PPZ-KEÚ-SL-EXP-2016/2257 (zv. 3 č.l. 849-851) a KEÚ ČES: PPZ-KEÚ-SL-EXP-2011/1453 (zv. 3 č.l. 705-711) vyplýva, že DNA analýzou bolo prakticky dokázané, že osoby, od ktorých boli na skúmanie predložené porovnávacie vzorky s označením D. X., nar. XX.XX.XXXX a C. X., nar. XX.XX.XXXX, sú biologickými rodičmi poškodenej V. B., nar. 06.09.1954, a to s pravdepodobnosťou 99,99999999 %.

Na hlavnom pojednávaní dňa 17.09.2018 (zv. 11 č.l. 2728-2732) postupom podľa § 269 Trestného poriadku boli prečítané listinné dôkazy: zo zv. 1 č.l. 79-81 najomná zmluva uzatvorená medzi Ing. R. F. a V. B., č.l. 345-353 zápisnica o rekognícii z fotoalbumu svedkyňou G. A.ovou, č.l. 223-230 kúpna zmluva medzi svedkom El Namnamom a poškodenu, zo zv. 2 č.l. 504 výpis z účtu poškodenej V. B., č.l. 646-649 lokalizácia mobilného telefónu poškodenej V. B. - úradný záznam + mapky, č.l. 638-645

súhlas na poskytnutie prevádzkových a lokalizačných údajov nezvestnej osoby zo dňa 29.03.2011, č.l. 416-417, 468, 493 doklady poskytnuté spoločnosťou Provident, zo zv. 3 č.l. 676-677 odborné vyjadrenie Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ z odboru trasológie zo dňa 05.05.2011 ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2011/1327, zo zv. 3 č.l. 684-685 odborné vyjadrenie Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ z odboru mechanoskopie zo dňa 13.05.2011 ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2011/1327, č.l. 717-740 zápisnica o obhliadke miesta činu + dodatok + fotodokumentácia na Nábrežnej ulici v Novej Bani - byt v prenájme poškodenej B., č.l. 765-801 zápisnica o obhliadke miesta činu - nález kostrových ostatkov poškodenej V. B. aj s fotodokumentáciou, zo zv. 4 č.l. 875-898 dôkazné prostriedky zadovážené zo spisu OR PZ Zvolen, ČVS: ORP-255/OVK-ZV-2011 - zápisnica o vykonaní domovej prehliadky u obžalovaného H. F., č.l. 973-1005 zápisnica o prehliadke osobného motorového vozidla Audi A4 obžalovaného H. F., zo zv. 5 č.l. 1352-1353, 1468, 1471-1478 údaje o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke z vyšetrovacieho spisu OR PZ Zvolen, ČVS: ORP-255/OVK-ZV-2011, zo zv. 6 č.l. 1493-1497, zo zv.10 č.l. 2586-2589 odpis registra trestov obžalovaného H. F., zo zv. 6 č.l. 1512-1525 rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2T 34/77 zo dňa 27.11.1978, č.l. 1500-1501 správa z ÚVTOS Košice - Šaca, zo zv. 7 č.l. 2065-2070 písomná správa spoločnosti Provident + prílohy, č.l. 2071-2072, 2074 správa Domova sociálnych služieb Hrabiny - Nová Baňa, zo zv. 4 č.l. 950-951 zápisnica o vykonaní domovej prehliadky u obžalovaného H. F. zo dňa 16.06.2011, č.l. 1148-1161 znalecký posudok KEÚ ČES: PPZ-KEÚ-SL-EXP-2011/2158 z odboru trasológie - z inej trestnej veci, zo zv. 3 č.l. 713 správa o výsledku porovnania pachových stôp zo dňa 14.06.2011, zo zv. 7 č.l. 2106-2110 rozsudok OS Bratislava 1 zo dňa 12.12.2016 č.k. 3T/105/2006-2504, č.l. 2085-2087 zápisnica o trestnom oznámení H. F. zo dňa 04.06.2013, č.l. 1994-2011 zápisnica o preverke výpovede na mieste vykonaná so svedkyňou G. A.ovou, č.l. 2103-2105 odpis registra trestov svedka K. A., č.l. 2012-2015 odpis registra trestov svedka M. N.a, č.l. 2116-2117 odpis registra trestov svedka I. J.a, č.l. 2111 odpis registra trestov svedka E. P., zo zv. 4 č.l. 1185-1191 znalecký posudok KEÚ ČES:PPZ-KEÚ-SL-EXP-2011-2288 z odboru balistiky - z inej trestnej veci. Z trestných spisov z predchádzajúcich odsúdení obžalovaného H. F. boli prečítané nasledovné listiny: z trestného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T 132/2011 č.l. 452-460 rozsudok zo dňa 26.06.2012, č.l. 496-503 uznesenie Krajského súdu Nitra zo dňa 27.11.2012 č.k. 1To/98/2012-496, č.l. 522 nariadenie výkonu trestu a správa o nastúpení trestu, z trestného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/37/2013 č.l. 316-320 rozsudok zo dňa 11.09.2013, č.l. 333 nariadenie výkonu trestu a správa o nastúpení trestu, z trestného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/202/2007 č.l. 715-730 rozsudok zo dňa 05.11.2014, č.l. 769 nariadenie výkonu trestu.

Z listinných dôkazov treba obzvlášť zvýrazniť údaje o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke z vyšetrovacieho spisu OR PZ Zvolen ČVS: ORP-255/OVK-ZV-2011, ktorý sa týkal práve vyšetrovania zmiznutia poškodenej V. B. (zv. 5 č.l. 1352-1353, 1468, 1471-1478), prečítané na hlavnom pojednávaní dňa 17.09.2018 (zv. 11 č.l. 2730). Zo zmienovaných údajov vyplýva, že medzi telefónnymi číslami, ktoré používal obžalovaný H. F. (XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX) a poškodená V. B. (XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX) v období od 03.01.2011 do 28.03.2011 bolo zaznamenaných celkovo 60 vzájomných komunikácií, resp. pokusov o komunikáciu v prípade dovolania sa do odkazovej schránky príjemcu hovoru. Z toho v 24 prípadoch sa dovolalo telefónne číslo patriace poškodenej do odkazovej schránky obžalovaného. V deň zmiznutia poškodenej dňa 28.03.2011 boli zaznamenané medzi telefónnymi číslami XXXXXXXXXXXX (obžalovaný H. F.) a XXXXXXXXXXXX (poškodená V. B.) tri hovory, pričom vždy volalo telefónne číslo XXXXXXXXXXXX. (obžalovaný H. F.) a posledný hovor prebehol v čase 22:02:28. Od tohto okamihu nebol zaznamenaný žiadny pokus o vzájomnú komunikáciu medzi číslami, ktoré používali obžalovaný a poškodená, pričom výpisy hovorov sú až do 02.06.2011 (zv. 5 č.l. 1471-1478).

Súd podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol len jeden návrh na doplnenie dokazovania. Na hlavnom pojednávaní dňa 13.07.2018 (zv. 10 č.l. 2572) odmietol návrh obžalovaného na vykonanie dôkazu výsluchu príslušníka ZVJS, ktorý bol vodičom eskortného vozidla, ktoré prevážalo obžalovaného z Ústavu na výkon väzby v Banskej Bystrici do budovy Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica na hlavné pojednávanie dňa 11.06.2018. Tento návrh doručil obžalovaný v písomnej forme (zv. 10 č.l. 2555). Je datovaný dňom 06.07.2018. Obžalovaný požiadal súd o zistenie mena príslušníka ZVJS vo veku 40 až 45 rokov a jeho následné predvolanie na hlavné pojednávanie a vykonanie výsluchu ako svedka. Podľa obžalovaného mu mal príslušník ZVJS oznámiť skutočnosť, že pozná celú rodinu A.ovcov, lebo býva v Brezne a aj oni predtým bývali v Brezne. Z návrhu obžalovaného vyplýva, že K. A. a M. N. „sú veľkí hajzli a majú od Boha šťastie, že sú z Banskej Bystrice preč, lebo by ich tu za napáchanie špinavostí zašili“.

Na hlavnom pojednávaní 13.07.2018 obžalovaný na dotaz predsedu senátu, či trvá na svojom návrhu uviedol, že áno a jeho vyriešenie ponecháva na rozhodnutie súdu. Súd tento dôkaz odmietol vykonať preto, lebo ho nepovažoval za dôležitý a navyše sa dal nahradiť inými dôkazmi. O osobách svedkov K. A. a M. N.a mal súd k dispozícii ich odpisy registra trestov, ich výpovede hodnotil jednotlivo i v súhrne s ostatnými dôkazmi, výsledkom ktorého hodnotenia bolo pre súd presvedčenie, že ich výpovede považoval za vierohodné a ako takým im uveril.

Hodnotením všetkých dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní jednotlivo aj v ich súhrne dospel súd k nasledovným skutkovým záverom.

Súd mal za preukázané, že obžalovaný a poškodená sa veľmi dobre poznali z dôvodu, že obžalovaný mal úvery vo svoj prospech z nebankového subjektu Provident, v ktorom poškodená pracovala. Vyplýva to bezpochyby z vykonaného dokazovania. Z neho je aj zrejmé, že obžalovaný okrem svojich úverov zabezpečoval poškodenú klientov z radov svojich známych, čo aj priznal. Ďalej mal súd za preukázané, že obžalovaný vedel, že poškodená vyberala jednotlivé splátky úverov od klientov, a teda že mala pri sebe vždy určitý obnos peňazí. Je to preukázané výpoveďou obžalovaného a výpoveďami svedkov K. A., G. A.ovej, M. N.a, I. J.a ako aj svedkov z radov zamestnancov spoločnosti Provident Mgr. P. R., P. R., G. U. a Z. V.. Súd nemal žiadne pochybnosti ani o tom, že obžalovaný vedel, že poškodená predala svoj rodinný dom na Brehoch po smrti svojho manžela, čo je zrejmé z výpovede svedka Norberta Y.. Ten vypovedal o tom, že obžalovaný spolu s ním pomáhal poškodenej so sťahovaním domu a zároveň si vtedy od nej kúpil plotové dielce a chcel aj plynovú kuchynskú pec, ale na nej sa s poškodenou nedohodli. Z toho súdu vyplynul záver, že obžalovaný vedel, alebo aspoň predpokladal dobrú finančnú situáciu poškodenej.

Z dokazovania tiež vyplynulo, že poškodená svoj rodinný dom predala MUDr. H. El X., čoho dôkazom je kúpna zmluva zo dňa 22.10.2010 a notárska zápisnica zo dňa 12.11.2010, na sumu 26.560 Eur (zv. 1 č.l. 224-227). Dňa 12.08.2010 poškodená uzavrela nájomnú zmluvu s Ing. R. F. na prenájom jednoizbového bytu č. 65 nachádzajúcim sa na 2. poschodí bytového domu súpisného čísla 1149 na ulici Nábřežnej v Novej Bani č. vchodu 9 (zv. 3 č.l. 711-716). Presný dátum odsťahovania sa poškodenej z rodinného domu na Brehoch do prenajatého bytu v Novej Bani sa súdu zistiť nepodarilo, avšak z vyjadrenia svedka Ing. R. F. vyplynulo, že podľa neho sa tak stalo najneskôr do mesiaca od podpísania nájomnej zmluvy a z kúpnej zmluvy o predaji domu bolo zrejmé, že fyzické odovzdanie a prevzatie nehnuteľnosti sa malo uskutočniť najneskôr do 30.11.2010. Tieto časové údaje nie sú v rozpore so skutočnosťou, o ktorej vypovedal svedok K. A., že v tom čase spolu s obžalovaným sledovali poškodenú V. B. z vozidla na Brehoch pri Jednote, kde je parkovisko na ktorom stáli. Opakovane potvrdil, že obžalovaný mu ukazoval rodinný dom poškodenej a nie byt, do ktorého sa následne presťahovala. Jeho vyjadrenie o tom, že sa tak mohlo stať prípadne až vo februári 2011, súd pričítal veľkému časovému odstupu od spáchania skutku (vyše 7 rokov).

Súd mal bezpochyby za preukázané aj to, že obžalovaný mal záujem o peniaze zo splátok Providentu, z predaja domu, prípadne o osobné šperky pripraviť poškodenú, a to aj za cenu jej usmrtenia. To súdu vyplynulo z podrobnej usvedčujúcej výpovede svedka K. A.. Ten pred súdom v zhode s výpoveďami z prípravného konania potvrdil, že obžalovaný mu ukázal poškodenú sledujúcu ju z vozidla v blízkosti jej rodinného domu na Brehoch v záujme získať jej majetok. Z výpovede svedka bolo zrejmé, že násilie obžalovaného v tomto smere gradovalo, o čom svedčí skutočnosť, že obžalovaný ho najprv nahováral, že poškodenú okradnú, neskôr že ju olúpia a potom že ju zabije a zakope do pripraveného hrobu. V tej súvislosti mu obžalovaný detailne popísal, ako mieni skutok spáchať, a to tak, že poškodenú omráčia, vtiahnu do domu, v ktorom ju obžalovaný neupresneným spôsobom usmrtí. Svedok sa aj vyjadril, že obžalovaný mu ukázal vo svojom vozidle pištoľ a vápno, ktorým mali posypať telo poškodenej. Keďže svedok K. A. s usmrtením poškodenej nesúhlasil, oznámil obžalovanému, že do toho s ním nejde. O tom, že poškodená vyberala splátky pre spoločnosť Provident vedel aj svedok K. A., lebo úvery z Providentu mal aj on s manželkou G. A.ovou a poškodená splátky chodila vyberať aj k nim. O predaji domu vedel iba od obžalovaného. Motívom obžalovaného bol jednoznačne získať majetok od poškodenej.

Súd nemal dôvod neveriť svedectvu K. A.. Je to tak preto, lebo tento svedok o podstatných skutočnostiach vypovedal zhodne pred súdom i pred vyšetrovateľom a aj pri konfrontácii s obžalovaným. Súd neuveril obhajobe obžalovaného v tom, že skutok asi spáchal K. A. so M. N.om prípadne s I. J.om, a takto sa mu chcú pomstiť za jeho oznámenie polícii, že v minulosti mu vykradli chatu. Totiž, takéto tvrdenie obžalovaného nebolo nijakým dôkazom potvrdené. Naproti tomu, svedok K. A. súdu logicky vysvetlil, čo ho motivovalo k podaniu tohto trestného oznámenia a súd mu potom uveril. Svedok to zdôvodnil tak, že vyšetrovateľ v Nitre realizujúci v roku 2016 jeho trestnú vec mu poradil, že pri ukladaní trestu súdom mu môže pomôcť skutočnosť, ak objasní nejakú závažnú trestnú činnosť.

Preto sa rozhodol túto vec oznámiť po nakontaktovaní vyšetrovateľovi NAKA (zv. 1 č.l. 3-8). Pred súdom zvýraznil, že s obžalovaným nemá a ani nikdy nemal žiaden spor, nemá dôvod sa mu za čokoľvek pomstiť a navyše, podaním trestného oznámenia v jeho trestnej veci nezískal žiaden prospech.

Na výpoveď svedka K. A. nadväzovala aj výpoveď jeho manželky svedkyne G. A.ovej. Tá v relevantnom čase počula, ako sa v ich dome rozprávajú obžalovaný s K. A. o krádeži, resp. o lúpeži poškodenej, ktorá sa v tom čase nachádzala v ich dome vyberajúc od nej splátku Providentu. Aj táto svedkyňa rovnako vypovedala v prípravnom konaní aj pri konfrontácii s obžalovaným. Hoci zo záveru vyšetrovacieho pokusu v prípravnom konaní so svedkyňou zameraného na počuteľnosť vyDaniely nulo, že svedkyňa mohla počuť de facto cca dve tretiny rozhovoru, súdu z toho vyplynul záver, že svedkyňa nemusela počuť rozhovor medzi jej manželom a obžalovaným o tom, že poškodenú usmrtia, čo nikdy netvrdila. Podľa názoru súdu svedkyňa počula prípravu na útok voči poškodenej v jej počiatočnej fáze. Sama tiež potvrdila, že obžalovaný je násilnícky typ a ide z neho strach.

Vierohodnosť výpovede svedka K. A. a G. A.ovej potvrdzuje aj výpoveď svedka M. N.a, ktorý je bratom K. A.. Práve on mu hovoril, že obžalovaný ho nahováral na vykradnutie bytu poškodenej. Skutočnosť, či išlo o dom, resp. byt poškodenej, si už svedok pre odstup času nemusel pamätať a keďže ide o v minulosti už trestne odsúdenú osobu, súd je názoru, že svedok ani nemal dôvod si to tak presne pamätať. Obžalovaný vlastnil strelnú zbraň, ktorou sa svedkovi chválil. Násilnícke sklony obžalovaného mal súd za preukázané u tohto svedka aj jeho vyjadrením o tom, že mal pre obžalovaného vylákať priateľa jeho bývalej priateľky na určité miesto, kde ho chcel zbiť.

Aj svedok I. J. súdu potvrdil, že obžalovaný sa mienil obohatiť na úkor poškodenej V. B., o čom mu sám hovoril. Obžalovaný mal sklony a potrebu získať peniaze aj za cenu porušenia zákona. Matku svedka nahovoril na vzatie leasingu, z ktorého profitoval a ona skončila vo väzení.

Do tejto reťaze svedeckých výpovedí zapadá aj výpoveď svedka E. O., ktorý vypovedal o tom, že obžalovaný mal v úmysle zabiť a „vynosiť v igelitkách“ Nemca, ktorého on mal vylákať k sebe pod zámienkou kúpy obrazov maliara Alfonza Muchu. V tejto súvislosti svedok dokazoval, že obžalovaný mu povedal, že toho Nemca by odstránil tak, ako predtým rovnakým spôsobom odstránil poškodenú B.. Do série nepriamych usvedčujúcich dôkazov zapadá aj výpoveď svedka E. P., ktorý podľa obhajoby obžalovaného mal byť posledným, ktorý videl poškodenú V. B. v osudný večer, keď mala nastúpiť do vozidla, kde sedel ako spolujazdec. Svedok rázne poprel všetky tvrdenia obžalovaného v tomto smere s tým, že meno poškodenej mu nič nehovorí, takú osobu nepozná. Poprel aj ďalšie skutočnosti uvádzané obžalovaným, že prostredníctvom neho si mal hľadať účtovníka, resp. účtovníčku, ktorou mala byť práve poškodená. Motív nadviazanie kontaktu s poškodenou ako to tvrdil obžalovaný, svedok jednoznačne vylúčil. Práve naopak, obžalovaný v minulosti u neho pracoval ako zamestnanec jeho firmy a považuje ho za veľmi zlého človeka. Všetky tvrdenia obžalovaného voči jeho osobe považoval za účelové klamstvo. S poukazom na uvedené súdu vychádzalo úplne nelogické, aby podnikateľ E. P. z Tlmáč práve prostredníctvom obžalovaného, ktorého minulosť dobre poznal, zháňal účtovníka, resp. účtovníčku práve z Novej Bane a inicioval jej stretnutie prostredníctvom obžalovaného vo večerných hodinách po 22.00 h. Navyše, keď tieto tvrdenia nie sú okrem vyjadrenia obžalovaného nijakým iným dôkazom potvrdené. Práve naopak, je súd názoru, že zo strany obžalovaného voči svedkovi E. P. ide o akt pomsty za jeho usvedčujúcu výpoveď voči obžalovanému na Okresnom súde Nitra. Svedok E. P. totiž vypovedal proti obžalovanému v jeho trestnej veci sp. zn. 6T 132/2011, vedenej za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní dňa 28.02.2012 (trestný spis OS Nitra sp. zn. 6T 132/2011 č.l. 410-411), za čo bol právoplatne odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere tri roky a šesť mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý celý trest vykonal. Súd je presvedčený, že práve preto prišiel obžalovaný v roku 2013 s vymyslenou verziou zmiznutia poškodenej V. B. spočívajúcej v tom, že práve E. P. bol poslednou osobou v osudný deň jej zmiznutia vo večerných hodinách, keď poškodená nastupovala do vozidla, v ktorom sedel ako spolujazdec, ktorú verziu uviedol v trestnom oznámení na E. P. dňa 04.06.2013 (zv. 7 č.l. 2085-2087) a ktorej verzie sa potom logicky držal aj v tejto trestnej veci pred vyšetrovateľom a súdom. V nadväznosti na to súd udáva, že tvrdenia obžalovaného proti tomuto svedkovi jednoznačne svedčia na jeho snahu odkloniť zodpovednosť za zmiznutie poškodenej na iné osoby.

O násilníckej povahe obžalovaného sa vyjadrovala aj svedkyňa C. L., bývalá priateľka obžalovaného, ktorá s ním žila dva roky. Vypovedala, že obžalovaný je zlý a vypočítavý človek, o svoje postihnuté deti sa staral iba naoko, keď na ne dostával štátne dávky. Akonáhle boli dávky poukazované Domovu sociálnych služieb Hrabiny, kde sú jeho deti umiestnené v súčasnosti, už sa o ne nestaral. Dokonca ich zatváral a bol na ne násilnícky. V tejto súvislosti súd poukazuje na správu z Domova sociálnych služieb Hrabiny (zv. 7 č.l. 2071-2072, 2074), ktorú vyhodnotil v kontexte zmienených svedeckých výpovedí. Z tejto správy vyplynulo, že koncom roka 2010 a v roku 2011 si obžalovaný vzal do opatery syna H..

Zdanlivo to vzbudzovalo dojem starostlivého otca, avšak obžalovaný si nezobral na starostlivosť aj syna J.. Vzal si na starosť iba syna, ktorý má rovnaké krstné meno ako on a ktorý ho splnomocnil na právne úkony, aby na jeho meno bral finančné produkty práve v posudzovanom období, pričom išlo o syna s ťažkým poškodením zdravia, ktorý nevie ani rozprávať a ktorému by bolo veľmi obtiažne preukazovať subjektívnu stránku nezákonného konania pri jednotlivých obchodných transakciách.

I napriek sčasti rozpornej výpovede utajeného svedka č. 1 pred súdom v porovnaní s výpoveďou z prípravného konania, čo zjavne bolo zapríčinené jeho nesmiernym strachom z obžalovaného a tiež z prezradenia, súd poukazuje na jeho zhodné vyjadrenia v tom zmysle, že obžalovaného považuje za psychopata, lebo keď mu rozprával o vraždách, ktoré mal spáchať, tak sa v tom vyžíval. Obžalovaný mal špecialitu nadväzovať známosti so ženami, ktoré boli osamelé a nahováral ich na predaj majetku. Očividne išiel po peniazoch. S istotou svedok uviedol, že obžalovaný zabil dve ženy, a síce jednu vo Zvolene a jednu v okolí Novej Bane.

Do série výpovedí o osobe obžalovaného zapadá aj výpoveď svedkyne Z. V., obchodnej zástupkyne spoločnosti Pohotovosť. Potvrdila, že obžalovaný ju nahováral na stretnutie, avšak bez obchodného dôvodu. Potvrdila tým tendenciu obžalovaného nahovárať ženy, ktoré spoznal pri sprostredkovaní úverov na súkromné stretnutia za účelom votrenia sa do ich priazne s cieľom ju potom využiť.

Z vykonaného dokazovania pre súd vyplynul jasný záver, že obžalovaný je fyzicky veľmi dobre disponovaný a dokáže sa sústrediť na pracovné vypätie, pokiaľ má z neho osoh. Napriek tomu, že v plnom rozsahu poprel spáchanie skutku, resp. skutkov uvedených v obžalobe, súd je presvedčený, že niekoľko mesiacov najmenej od jesene 2010 plánoval a pripravoval usmrtenie poškodenej V. B., aby sa zmocnil finančných prostriedkov patriacich spoločnosti Provident, ako aj finančných prostriedkov poškodenej pochádzajúcich z predaja rodinného domu, príp. osobných šperkov, o ktorých sa domnieval, že ich má poškodená doma. Taktiež mal vedomosť o tom, že poškodená stratila manžela a žije sama. Jednoznačným motívom obžalovaného bolo získať finančný prospech a cennosti poškodenej. Poškodená predala rodinný dom, za čo jej boli peniaze prevedené na účet, pričom tieto sa v neskoršom období na bankovom účte nenachádzali, zákonite ich musela mať poškodená k dispozícii. Podľa svedeckých vyjadrení jej kolegýň bola poškodená najmä pred zmiznutím dosť márnivá, veľa utrácala. To muselo byť zrejmé a viditeľné aj pre obžalovaného, ktorý bol s ňou vo veľmi intenzívnom osobnom aj telefonickom kontakte. Osobne ju poznal, teda vedel, že disponovala majetkom.

Obžalovaný bol preukázateľne v čulom telefonickom kontakte s poškodenou. V období od 03.01.2011 do 28.03.2011 bolo zaznamenaných celkovo 60 vzájomných komunikácií, resp. pokusov o komunikáciu v prípade dovolania sa do odkazovej schránky príjemcu hovoru. Z toho v 24 prípadoch sa dovolalo telefónne číslo patriace poškodenej do odkazovej schránky obžalovaného. V deň zmiznutia poškodenej dňa 28.03.2011 boli zaznamenané medzi telefónnymi číslami XXXXXXXXXX (obžalovaný H. F.) a XXXXXXXXXX (poškodená V. B.) tri hovory, pričom vždy volalo telefónne číslo XXXXXXXXXX (obžalovaný H. F.) a posledný hovor prebehol v čase 22:02:28. Od tohto okamihu nebol zaznamenaný žiadny pokus o vzájomnú komunikáciu medzi číslami, ktoré používali obžalovaný a poškodená, pričom výpisy hovorov sú až do 02.06.2011 (zv. 5 č.l. 1471-1478). Obžalovaný na to uviedol, že poškodenej iste telefonoval aj po 28.03.2011, ale nie z telefónu XXXXXXXXXX, ale asi z iných, lebo podľa neho mal až sedem SIM kariet, čo sa však dokazovaním tohto skutku vôbec nepotvrdilo. Na ostatnom hlavnom pojednávaní dňa 17.09.2018 (zv. 11 č.l. 2730) však k tomu uviedol inú verziu a síce tú, že po dátume 28.03.2011 už nemal dôvod telefonovať poškodenej, lebo vlastne E. P. vybavil to, čo chcel (údajné večerné stretnutie s poškodenou).

Z toho pre súd vyplynul jednoznačný záver, že obžalovaný po dátume zmiznutia poškodenej 28.03.2011 tejto už netelefonoval. Netelefonoval preto, lebo vedel, že už nežije, čo mohol vedieť jedine páchatel jej usmrtenia, teda obžalovaný H. F.. To bol dôvod, že súd obžalovanému pričítal aj samotné dokonanie úkladnej vraždy poškodenej, bez ohľadu na to, že dokazovaním nebolo stotožnené miesto jeho fyzického útoku na poškodenú a súd sa mohol oprieť iba o jediný spomínaný dôkaz telefonického kontaktu. Bolo to tak preto, lebo tento dôkaz zapadá svojou významnosťou ako ďalšie ohnivko nepretrhutej reťaze usvedčujúcich dôkazov svedčiacich o príprave a plánovaní úkladnej vraždy poškodenej, ktoré súd rozobral vyššie (obžalovaný oboznámil K. A. s detailmi plánu prepadnutia a zavraždenia poškodenej, popísal mu, ako mieni skutok spáchať, oboznámil ho s miestom plánovaného prepadu, ukázal mu dom, v ktorom bývala, trasu, po ktorej sa obvykle presúvala domov, vo vozidle mu ukázal pištoľ a väpno, ktorým mienil posypať telo poškodenej).

Suma sumárum, hoci obžalovaný poprel spáchanie skutku a vo veci vypovedal tak, že volil spôsob obhajoby v nadväznosti na uskutočnené svedecké výpovede, súd jeho obhajobu považoval v celom rozsahu za vyvrátenú v nadväznosti na vykonané nepriame dôkazy, ktoré v nadväznosti na priamy dôkaz - výpoveď svedka K. A. tvoria spolu s ním nepretrhnutú uzavretú reťaz usvedčujúcich dôkazov.

Na margo drobných nepresností vo výpovediach svedkov, ktorí si na niektoré detaily nespomenuli, to súd ustálil logickým vyústením vzhľadom na odstup od spáchania skutku (vyše 7 rokov). K argumentácií obžalovaného o tom, že ho usvedčujú svedkovia s kriminálnou minulosťou, ktorým sa preto nedá veriť súd udáva, že dôležité boli ich výpovede (v prípravnom konaní a v konaní pred súdom), ktoré sa v podstatných skutočnostiach zhodovali a o ktorých súd i napriek ich kriminálnej minulosti nemal dôvod pochybovať. To obzvlášť platí v súdnom konaní, v ktorom sa kladie dôraz na ústnosť a bezprostrednosť výpovedí. V tejto súvislosti si súd neodpustil poznámku o rozsiahlejšej kriminálnej minulosti obžalovaného (odsúdený 13 krát a aj za trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb na trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov so zaradením do III. nápravno-výchovnej skupiny, ktorý aj celý vykonal) v porovnaní s usvedčujúcimi svedkami, ktorú kriminálnu minulosť obžalovaného i napriek väčšine zahladených odsúdení vyhodnotil súd vo vzťahu k hodnoteniu osoby v jeho neprospech.

Po takomto vyhodnotení dôkazov jednotlivo i v súhrne potom vzal súd za dokázané, že obžalovaný H. F. sa dopustil trestnej činnosti, za ktorú bol stíhaný, v konkrétnom rozsahu a takou mierou zavinenia, ako je to podrobne rozšpecifikované v predchádzajúcich častiach tohto rozsudku. Jeho trestná činnosť mu bola jednoznačne preukázaná výpoveďami svedkov K. A., G. A.ovej, M. N.a, I. J.a, E. O. a E. P., sčasti aj znaleckým posudkom z odboru súdneho lekárstva, ako aj listinnými dôkazmi zažurnalizovanými v trestnom spise.

V nadväznosti na to, že vykonanými dôkazmi bolo preukázané, že sa skutok uvedený v rozsudku stal a že ho spáchal obžalovaný H. F., bolo namieste zaoberať sa príčinnosťou jeho konania v čase spáchania trestných činov, ako jednou zo základných podmienok trestnej zodpovednosti. Zo znaleckého posudku z odboru psychológie (zv. 2 č.l. 398-410) vyplýva, že u obžalovaného ide o poruchu osobnosti s akcentom na disocialitu (disociálna porucha osobnosti, kódové označenie F60.2 podľa MKCH-10) s intelektom v hraničnom pásme mentálnej subnormy a podpriemeru pri nízkej motivovanosti obžalovaného o podanie optimálneho výkonu. Charakterové vlastnosti sú nedostatočne rozvinuté, hodnotový systém je nekvalitný. Agresívne tendencie obžalovaného sa javia ako zvýraznené a viac odbrzdené v stavoch alkoholickej opojenosti. Uvedené charakteristiky sú v súlade s vystupovaním obžalovaného pred znalcom. Agresivita obžalovaného patrí medzi zvýraznené štruktúry jeho osobnosti, ktorá sa v stresogénnych a konfliktových situáciách ľahko aktivuje v zmysle priamej, navonok orientovanej agresie, tak verbálnej ako aj fyzickej. Eventualita duševnej choroby v zmysle psychózy je u obžalovaného nepravdepodobná.

Zo znaleckého posudku ďalej vyplýva aj záver o zistenej motivácii konania obžalovaného, ktorý pramení z analýzy spisového materiálu vo vzťahu k posledne vyšetrovanej veci, ako aj po zohľadnení hodnotenia motivácie konania obžalovaného vo vzťahu k trestným činom, za ktoré bol právoplatne odsúdený v minulosti. Do úvahy prichádza aj negatívny postoj voči osobám ženského pohlavia ako motív ich fyzického atakovania.

Úroveň medziľudských vzťahov obžalovaného všeobecne, ako aj miera jeho sociálnej a občianskej adaptácie, je nízka. U obžalovaného znalci vyzdvihli mimoriadne vysoké riziko recidívy trestnej činnosti, ktoré už bolo konštatované aj v doteraz vypracovaných znaleckých posudkoch na jeho osobu. Čo je najdôležitejšie, perspektívu jeho resocializácie znalci označili za nepravdepodobnú, za vylúčenú.

Záveru znaleckého posudku z odboru psychológie potvrdil na hlavnom pojednávaní dňa 13.07.2018 jeden zo znalcov z uvedeného odboru PhDr. K. H., PhD. (zv. 10 č.l. 2568-2570). V tej súvislosti uviedol, že znalecký posudok vyhotovili ako ústav so spoluznalčkynou MUDr. M. A., PhD. a dospeli k zhodným záverom, na ktorých trvajú a nemajú k nim čo dodať. Dohodli sa, že pred súdom bude k posudku vypovedať on. Znalec sa teda odvolal na písomný znalecký posudok č. 74/2016, ktorý potom predseda senátu podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku zo zv. 2 č.l. 398-410 prečítal.

Znalec ďalej dokazoval, že na uvedených záveroch trvajú i napriek tomu, že psychologické vyšetrenie obžalovaného bolo realizované len v čiastočnej podobe v zmysle krátkeho rozhovoru s ním v trvaní cca 5 minút a pozorovaním jeho správania počas interakcie so znalcom. Detailné vyšetrenie, t. j. anamnestický a psychodiagnostický rozhovor ako aj vyšetrenie testovými metódami obžalovaný razantne odmietol. Pri svojich záveroch využili aj závery znaleckých vyšetrení, ktoré obžalovaný H. F. absolvoval v minulosti. Skutočnosť, že obžalovaný odmietol psychologické vyšetrenie a rozhovor s ním trval iba 5 minút, znalec označil za ich nevýhodu. V tejto súvislosti dodal, že analýza jeho krátkeho rozhovoru s obžalovaným potvrdila ich poznatky z predchádzajúcich znaleckých vyšetrení s takým záverom, ako ho ustálili v znaleckom posudku. Počas tých 5 minút obžalovaný na vzniknutú obyčajnú situáciu rozhovoru reagoval neobyčajne agresívne, verbálne, používal vulgárne výrazy, bol podráždený, nadával na vyšetrovateľa, nedodržiaval spoločenské konvencie a bol nepriateľský. Na otázku prokurátora,

či odmietnutie psychologického vyšetrenia nebolo v neprospech obžalovaného znalec uviedol, že obžalovaný celým svojim doterajším životom prechádzal protispoločenským správaním a jeho charakter je v tomto smere antisociálny. Povahové vlastnosti u neho zostávajú natrvalo a tie sú u neho práve také, ktoré predurčujú zlú, resp. nepriaznivú prognózu resocializácie.

Na margo kladných charakteristík obžalovaného z ústavov na výkon trestu odňatia slobody znalec záverom dodal, že obžalovaný je dobre adaptovaný na väzenské prostredie. Je to prostredie, kde je pod stálym dohľadom, resp. dozorom a keď ten dohľad, resp. dozor pominie a on sa dostane na slobodu, dopúšťa sa protispoločenského konania, čo je zrejmé z jeho kriminálnej minulosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery znaleckého posudku prijal súd záver, že v čase spáchania trestných činov bol obžalovaný príčetný. Nezistilo sa nič, čo by ho zbavilo trestnej zodpovednosti. Jeho trestná činnosť mu bola jednoznačne dokázaná ako to vyplýva z predchádzajúcich častí odôvodnenia tohto rozsudku. Nič teda nebránilo uznať ho za vinného v podstate z tých trestných činov ako ich právne posúdil v obžalobe prokurátor.

U obžalovaného ide o trestné činy, ktorých skutkové podstaty sú naplnené iba v prípade úmyselného zavinenia páchatela. Trestný zákon rozoznáva dve formy úmyselného zavinenia - priamy a nepriamy úmysel (§ 15 písm. a), písm. b)). Páchatel koná v priamom úmysle, ak chce spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť chránený záujem. V prípade nepriameho úmyslu páchatel vie, že svojim konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že sa tak stane, je s tým uzrozmenný. V konkrétnej trestnej veci z výsledkov vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že obžalovaný sa obidvoch trestných činov dopustil v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona.

Obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona spácha ten, kto iného úmyselne usmrť s vopred uváženou pohnútkou. V konkrétnej veci z výsledkov vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný H. F. od presne nezistenej doby až do novembra 2010 v Novej Bani, okres Žarnovica, navrhol K. A., aby za finančnú odmenu, ktorá mala byť tvorená podielom z majetku ukoristeného poškodenej, spoločne prepadli a usmrtili poškodenú V. B., nar. 06.09.1954. Svedka K. A. pri viacerých stretnutiach oboznámil s miestom plánovaného prepadu poškodenej, ukázal mu pripravené kukly, pištoľ, vápno na posypanie tela poškodenej, ako aj trasu po ktorej sa bežne presúvala domov. Detailne mu popísal, ako mieni skutok spáchať, a to tak, že poškodenú omráčia, vtiahnu do domu, v ktorom ju obžalovaný neupresneným spôsobom usmrť a z jej bytu si prisvoja peniaze od spoločnosti Provident Financial, s.r.o. ako aj predpokladanú hotovosť vo výške 20.000 až 30.000 Eur a osobné šperky. Telo poškodenej mienil obžalovaný odviezť na vopred pripravené neupresnené miesto s vykopanou jamou, do ktorej telo vložia. V momente, keď sa K. A. dozvedel, že poškodenú mieni obžalovaný aj usmrť, odmietol s ním v tomto smere spolupracovať.

Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že obžalovaný H. F. potom sám zrealizoval zámer usmrť poškodenú V. B. a tak sa zmocniť peňazí pochádzajúcich zo spoločnosti Provident Financial, s.r.o., ako aj finančných prostriedkov poškodenej pochádzajúcich z predaja rodinného domu a osobných šperkov, o ktorých predpokladal, že sa v byte nachádzajú. Dňa 28. marca 2011 v čase po 22.00 h poškodenú telefonicky vylákal na nezistené miesto, kde ju nezisteným spôsobom usmrtil. Za použitia vonkajšieho mechanického násillia jej sečným nástrojom odčlenil hlavu od krku, poškodil tvárovú časť lebky a spôsobil trieštivé zlomeniny dlhých kostí a oblomenie koncových častí rúk a nôh, čím sledoval zámer sťažiť až úplne znemožniť identifikáciu poškodenej v prípade nájdenia jej tela a vyšetrovania okolnosti smrti.

Spáchanie obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy v úmysle získať majetkový prospech je kvalifikovaným znakom uvedenej skutkovej podstaty trestného činu podľa ods. 2 písm. f), § 144 Trestného zákona. Súd mal dokazovaním za preukázané, že obžalovaný H. F. bol pri spáchaní úkladnej vraždy zistne motivovaný. Zistnosť konania obžalovaného videl súd v jeho snahe zmocniť sa peňazí pochádzajúcich zo spoločnosti Provident Financial, s.r.o., kde poškodená pracovala, ako aj jej finančných prostriedkov pochádzajúcich z predaja rodinného domu a osobných šperkov, o ktorých predpokladal, že sa v byte nachádzajú. Preukázané mal súd to, že obžalovaný reálne z bytu poškodenej odcudzil iba peňažnú hotovosť vo výške najmenej 1.600 Eur. Takto vyšpecifikovaná zistnosť konania obžalovaného korešponduje aj so závermi znaleckého posudku z odboru psychológie. Preto obžalovanému pričítal aj kvalifikovanú skutkovú podstatu obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa ods. 2 písm. f), § 144 Trestného zákona.

Na rozdiel od obžaloby súd konanie obžalovaného spočívajúce v nahovárani K. A. na usmrtenie poškodenej (1. bod obžaloby) právne kvalifikoval ako súčasť jedného (celého) dokonaného obzvlášť

závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f) Trestného zákona (2. bod obžaloby) a nie ako vývojové štádium prípravy na zločin podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona. Toto konanie obžalovaného súd vyhodnotil ako formu úkladnosti, teda podmienku obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f) Trestného zákona s tým, že s takouto vopred uváženou pohnútkou iba oboznámil svedka K. A.. Z rovnakého dôvodu potom konanie obžalovaného neposúdil ako pokračovací trestný čin. Vzhľadom k tomu, že súd nemal dôkazy o tom, že usmrtenie poškodenej a následné odcudzenie jej vecí vykonal obžalovaný s inou osobou, vypustil v právnej kvalifikácii ustanovenie § 20 Trestného zákona o spolupáchateľovi. V uvedených intenciách potom súd upravil aj skutkovú vetu.

Trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spácha o. i. ten, kto neoprávnenne vnikne do obydľia iného. V konkrétnej trestnej veci z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný H. F. po tom, ako usmrtil poškodenú V. B., prostredníctvom kľúčov poškodenej vnikol do jej bytu číslo 65 nachádzajúceho sa na druhom poschodí bytového domu súpisné číslo 1149, orientačné číslo 9, na ulici Nábřežnej v Novej Bani, okres Žarnovica, z ktorého odcudzil peňažnú hotovosť vo výške najmenej 1.600 Eur. Neoprávnenosť vniknutia mal súd za preukázanú samotným úmyslom a vykonaním činu. S poukazom na uvedené skutočnosti nemal súd žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaný H. F. sa aj tohto trestného činu dopustil v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona.

V rámci úvah o postihu obžalovaného mal súd na zreteli predovšetkým účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona, teda potrebu chrániť spoločnosť pred páchatelmi trestných činov, zabrániť obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vychovať ho k tomu, aby viedol riadny život a tým výchovne pôsobil aj na ostatných členov spoločnosti najmä na ďalších možných páchatelov podobnej trestnej činnosti a zároveň ich odradiť od páchania trestných činov.

Druh trestu tu bol daný zo zákona, teda odňatie slobody podľa § 144 ods. 2 Trestného zákona. Pri určení výmery trestu súd na základe § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania trestných činov a ich následky, zavinenie, pohnútky, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Útok obžalovaného smeroval voči najdôležitejšiemu chránenému záujmu, ktorým je ochrana života ako jedna z najdôležitejších hodnôt v spoločnosti. Navyše, obžalovaný porušil aj objekt trestného zločinu porušovania domovej slobody, ktorým je ochrana obydľia, osôb a jeho nedotknuteľnosť.

Konkrétny stupeň závažnosti spáchania trestnej činnosti obžalovaným vyjadruje aj to, že spáchal obzvlášť závažný zločin a prečin. Ostatné kritéria, určenia druhu trestu a jeho výmery vyplynuli konkrétne z vyššie uvedených skutkových zistení. Súd tu vzal do úvahy najmä snahu obžalovaného úmyselným usmrtením z vopred uváženej pohnútky a so zisťným motívom zbaviť sa poškodenej usmrtením a potom získať jej finančné prostriedky. Ďalej tu súd prihliadol na okolnosti týkajúce sa miesta a času spáchania obzvlášť závažného zločinu, tiež na okolnosti, čo pôsobili na obžalovaného a na rôzne sprievodné okolnosti. Súd vzal do úvahy i druh a povahu konania obžalovaného a tiež použité prostriedky. Obžalovaný spáchal trestnú činnosť najvýraznejšou formou zavinenia - v priamom úmysle, ktorý je najzávažnejší. Dôležitým kritériom uloženia výmery trestu je následok trestnej činnosti. Ten v danom prípade spočíval v zbavení života poškodenej jej úmyselným usmrtením z vopred uváženej pohnútky. Každé usmrtenie človeka je svojim spôsobom surové a vo vzťahu k hodnote ľudského života bezohľadné a bezcitné. Okrem toho u obžalovaného ďalší následok trestného činu spočíval aj v neoprávnenom narušení obydľia.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca (zv. 7 č.l. 2145-2147) vyplýva, že obžalovaný H. F. na výkon trestu nastúpil predvedením zo slobody dňa 27.12.2012 do ÚVV Nitra, väzbu nevykonal. Počas tohto obdobia vykonával trest odňatia slobody aj v Nemocnici a obvinených a odsúdených v Trenčíne na psychiatrickom oddelení, kde bol hospitalizovaný. Tam bol jedenkrát disciplinárne odmenený za dobrovoľnú aktívnu pomoc inému odsúdenému, disciplinárne potrestaný nebol. Dňa 02.07.2013 bol premiestnený na ďalší výkon trestu odňatia slobody do ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová so stredným stupňom stráženia do oddielu špecializovaného zaobchádzania. Počas pobytu v tomto oddiele sa obžalovaný správal štandardným spôsobom. Správanie a vystupovanie voči príslušníkom zboru, ako aj voči spolu odsúdeným bolo na požadovanej úrovni, konflikty nevyvolával. Dodržiavanie ústavného poriadku, režimu dňa, hygieny a ustrojenosti bolo na požadovanej úrovni. Správanie a vystupovanie obžalovaného sa postupne stabilizovalo a dňa 06.08.2013 bol z oddielu špecializovaného zaobchádzania vyradený a bol umiestnený do štandardného oddielu s diferenciačnou skupinou B. Adaptácia prebehla s menšími problémami. Disciplinárne bol trikrát odmenený, potrestaný

nebol. Dňa 07.05.2014 bol zaradený na pracovisko v rámci ústavu, a to do kuchyne odsúdených. Vykonával aj povinnosti vedúceho izby s kladným hodnotením. Dňa 19.11.2014 mu bol zmenený spôsob výkonu trestu odňatia slobody na minimálny stupeň stráženia a 09.12.2014 bol premiestnený na ďalší výkon trestu do ÚVTOS Košice - Šaca. V danom ústave bolo správanie a vystupovanie odsúdeného na požadovanej úrovni, disciplinárne odmenený nebol a nebol ani potrestaný. Na základe vlastnej žiadosti bol dňa 20.01.2015 premiestnený do ÚVTOS pre mladistvých Sučany. Proces adaptácie prebehol bezproblémovo. K odsúdeným sa správal slušne, konfliktné situácie nevyvolával. Disciplinárne bol jedenkrát odmenený, potrestaný nebol. Dňa 18.07.2016 bolo evidované závažnejšie porušenie zákona, pretože dňa 21.04.2016 odmietol vypovedať v postavení svedka v trestnej veci pred vyšetrovateľom, pričom sa nejednalo o odopretie výpovede zo zákonných dôvodov. Kontakt prostredníctvom korešpondencie udržiaval so synmi, taktiež sa pomerne často kontaktoval so svojimi právnymi zástupcami a so štátnymi inštitúciami. Dňa 22.11.2016 bol premiestnený do ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica za účelom vyšetrovacích úkonov. Riziko sociálneho zlyhania u obžalovaného bolo vysoké, resocializačná prognóza bola nepriaznivá z dôvodu, že pred nástupom na výkon trestu bol nezamestnaný v časovom intervale od 12 do 24 mesiacov, z čoho pramenili finančné problémy, často užíval alkoholické nápoje, opakovane páchal trestnú činnosť, bol menej kritický k spáchaným trestným činom a emociálne nestabilný.

Zo správy Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica (zv. 7 č.l. 2148-2149) je zrejmé, že obžalovaný H. F. bol do ústavu dodaný 30.09.2017 a stále sa v ňom nachádza. Je rozvedený, má dve deti a má ukončené len základné vzdelanie. Pred výkonom väzby bol nezamestnaný. Jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni. Ústavný poriadok dodržiava, pokyny a príkazy príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže plní bez pripomienok. Dodržiava poriadok aj čistotu na cele. Doposiaľ sa nedopustil žiadnych disciplinárnych previnení a nebola mu udelená ani žiadna disciplinárna odmena. Do práce nebol zaradený, lebo o to nepožiadaval.

Zo správy Sociálnej poisťovne, pobočka Zvolen (zv. 7 č.l. 2150-2151) vyplýva, že obžalovaný H. F. nie je v súčasnosti evidovaný v registri poistencov sociálnej poisťovne. Posledná registrácia je od roku 2015. V rokoch 2010-2012 nepoberal žiadnu dávku vyplácanú sociálnou poisťovňou.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR (zv. 7 č.l. 2152) je zrejmé, že obžalovaný H. F. v období do 02.01.2018 nemá evidovaný žiaden záznam.

Obžalovaný H. F. bol doposiaľ 13 krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 05.11.2014 č.k. 2T/202/2007-715 na trest odňatia slobody vo výmere šesťnásť mesiacov a osemnásť dní so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal väzbou dňa 15.10.2008, uloženého pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona (zv. 10 č.l. 2586-2589).

V úzkej súvislosti s týmito hodnoteniami a osobnými pomermi obžalovaného súd posudzoval možnosť jeho nápravy. Tu prihliadol najmä na jeho správy o povesti z ústavov na výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody, ako aj na všetky skutočnosti, ktoré vyplývali o osobe obžalovaného z trestného spisu. Prihliadol najmä na znalecký posudok z odboru psychológie, ktorý na obžalovaného vypracovali znalci PhDr. K. H., PhD. a MUDr. M. A., PhD. O prognóze resocializácie obžalovaného H. F. potom pre súd vyplynul záver, že jeho náprava a prevýchova je veľmi nepravdepodobná, je vylúčená!

Za spáchanie obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 2 Trestného zákona umožňuje Trestný zákon dospelému páchatelovi uložiť trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie.

Súd zistil, že obžalovanému H. F. nepoľahčovala žiadna z okolností uvedených v § 36 Trestného zákona. Priťažovalo mu, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Trestného zákona) a bol už za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m) Trestného zákona).

Pri určovaní trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností (§ 38 ods. 2 Trestného zákona).

Zníženie hornej hranice, alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie (§ 38 ods. 8 posledná veta Trestného zákona).

Ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu (§ 42 ods. 1 Trestného zákona).

Spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahujúce nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku

ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7 Trestného zákona (§ 42 ods. 2 Trestného zákona). Trest odňatia slobody na doživotie môže súd uložiť iba za trestný čin, za ktorý to Trestný zákon v osobitnej časti dovoľuje, a len za podmienok, že

a) uloženie takého trestu vyžaduje účinná ochrana spoločnosti a

b) nie je nádej, že by páchatel'a bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do dvadsaťpäť rokov (§ 47 ods. 1 Trestného zákona).

Po vyhodnotení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v súhrne, pokiaľ mali význam pre výrok o trestoch a slúžili v tomto smere na prospech obžalovanému i proti nemu, došiel súd k záveru, že objektívnym vyjadrením zistenej trestnej činnosti a príslušných zákonných hľadísk je trest odňatia slobody uložený obžalovanému H. F. na doživotie. Pre uloženie tohto trestu mal súd splnené všetky podmienky v zmysle § 47 ods. 1 Trestného zákona.

Totíž Trestný zákon v osobitnej časti jeho uloženie za obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa ods. 2, § 144 dovoľuje. Ďalšie súčasne splnené podmienky uloženia tohto najprísnejšieho trestu odňatia slobody, a to účinná ochrana spoločnosti a to, že nie je nádej, že by páchatel'a bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do dvadsaťpäť rokov, mal súd za preukázané najmä znaleckým posudkom z odboru psychológie. Z jeho záverov pre súd vyplynulo, že úroveň medziľudských vzťahov obžalovaného všeobecne, ako aj miera jeho sociálnej a občianskej adaptácie, je nízka. Jeho povahové vlastnosti zostávajú natrvalo a tie sú u neho práve také, ktoré predurčujú zlú, resp. nepriaznivú prognózu resocializácie. Naproti tomu, obžalovaný je dobre adaptovaný na väzenské prostredie. Je to prostredie, kde je pod stálym dohľadom, resp. dozorom a keď ten dohľad, resp. dozor pominie a on sa dostane na slobodu, dopúšťa sa protispoločenského konania, čo je zrejme z jeho kriminálnej minulosti. Znalci potom vyzdvihli u neho mimoriadne vysoké riziko recidívy trestnej činnosti, ktoré už bolo konštatované aj v doteraz vypracovaných znaleckých posudkoch na jeho osobu. A čo je pri ukladaní najprísnejšieho trestu odňatia slobody najdôležitejšie, perspektívu jeho resocializácie označili znalci za nepravdepodobnú, za vylúčenú!

K osobe obžalovaného súd ešte dodáva, že tento bol doposiaľ 13 krát súdne trestaný. V minulosti už bol odsúdený aj za trestný čin vraždy podľa § 219 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., a to rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 27.11.1978 sp. zn. 2T/34/1977 na trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov so zaradením do III. nápravno-výchovnej skupiny, ktorý trest celý vykonal, hoci toto odsúdenie mu bolo uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 22.12.2015 sp. zn. 3Nt/33/2015 zahladené s konštatovaním, že podľa § 93 ods. 1 Trestného zákona sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. K hodnoteniu osoby obžalovaného nemožno opomenúť ani skutočnosť, že do tohto odsúdenia H. F. strávil vo výkone trestu odňatia slobody celkom takmer 23 rokov (zv. 10 č.l. 2586-2589)! Napriek týmto skutočnostiam obžalovaný spáchal skutok, ktorý je predmetom tohto rozsudku. To sú dôvody, pre ktoré je potrebné jeho eliminovaním od spoločnosti túto účinne chrániť a zároveň tým súd nadobudol presvedčenie, že nie je nádej, že by obžalovaného H. F. bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do dvadsaťpäť rokov. V tejto súvislosti súd ešte dodáva, že s poukazom na závery znaleckého posudku z odboru psychológie uvažoval aj o uložení tohto najprísnejšieho trestu odňatia slobody bez možnosti podmieneného prepustenia podľa § 34 ods. 8 Trestného zákona, avšak pre takýto záver nemal súd splnené formálne podmienky.

Doživotný trest je súhrnný, lebo súd obžalovaného odsudzoval za obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy, ktorý spáchal skôr, a síce dňa 28.03.2011, ako boli súdmi prvého stupňa vyhlásené odsudzujúce rozsudky za iné jeho trestné činy, a síce dňa 26.06.2012 Okresným súdom Nitra č.k. 6T/132/2011-452, dňa 07.09.2011 Okresným súdom Zvolen sp. zn. 4T/18/2010, dňa 03.08.2011 Okresným súdom Zvolen sp. zn. 2T/56/2011, dňa 11.09.2013 Okresným súdom Žiar nad Hronom č.k. 1T/37/2013-316, dňa 27.03.2013 Okresným súdom Žiar nad Hronom sp. zn. 3T/242/2012 a dňa 05.11.2014 Okresným súdom Žiar nad Hronom č.k. 2T/202/2007-715. Zároveň potom súd zrušil výroky o trestoch uložených týmito rozsudkami tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. V tejto súvislosti súd upozorňuje na skutočnosť, že v rámci súhrnného trestu zrušil nielen výroky o trestoch z bezprostredne predchádzajúcich rozsudkov obžalovaného H. F. (rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 6T/132/2011-452 vyhlásený dňa 26.06.2012, rozsudok Okresného súdu Žiar nad

Hronom č.k. 1T/37/2013-316 vyhlásený dňa 11.09.2013 a rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 2T/202/2007-715 vyhlásený dňa 05.11.2014), ale aj tie výroky o trestoch, ktorých rozsudky týmto rozsudkom predchádzali (rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/18/2010 vyhlásený dňa 07.09.2011, rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/56/2011 vyhlásený dňa 03.08.2011 a rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T/242/2012 vyhlásený dňa 27.03.2013). Stalo sa tak preto, aby sa platnosť troch ostatne uvedených rozsudkov neobnovila. V opačnom prípade by existovali vedľa seba jednak nový výrok o uloženom ďalšom súhrnnom treste a jednak tieto pôvodné výroky o trestoch, ktorých právoplatnosť a vykonateľnosť by sa obnovila zrušením predchádzajúcich výrokov o uložení súhrnných trestov (tieto výroky o trestoch by obživil). Novo ukladaný súhrnný trest sa preto musel týkať celého súboru zbiehajúcej sa trestnej činnosti obžalovaného a bolo to nutné vykonať aj tým, že súd ukladajúci (ďalší) súhrnný trest výslovne zrušil všetky výroky o trestoch obsiahnutých vo všetkých predchádzajúcich rozsudkoch, ktoré sa vzťahujú k tomuto celému súhrnu zbiehajúcej sa trestnej činnosti obžalovaného H. F. (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 8 Tz 28/2012).

Pri zaraďovaní obžalovaného do výkonu trestu odňatia slobody postupoval súd podľa § 48 ods. 3 písm. a) Trestného zákona a na výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, lebo mu uložil trest odňatia slobody na doživotie. iného úmyselne usmrtil s vopred uváženou pohnútkou a spáchal uvedený čin v úmysle získať majetkový prospech, neoprávnenne vnikol do obydlia iného,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do pätnástich dní odo dňa oznámenia rozsudku, pokiaľ sa ho oprávnená osoba výslovne nevzdala. Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. V prospech obžalovaného môžu podať odvolanie príbuzní v pokolení priamom, jeho súrodenci, manželka a družka, pokiaľ to nie je proti jeho vôli. Poškodený môže rozsudok odvolaním napadnúť len pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Odvolanie proti rozsudku sa podáva prostredníctvom Špecializovaného trestného súdu na Najvyšší súd Slovenskej republiky.